

ALBANIAN POST

Nr.
17

Editor in Chief: Dr. Fatmir Terziu - Telephone: 07984497444 - contact@fjalaelire.com - www.fjalaelire.com

23 Arsyet e fitores...

04 Këngëtari Abdedin Zenuni...

12 Me z. Qamil Cufaj...

JANAR /
JANUARY
2020

Thuhet se shumica e njerëzve e kalojnë jetën e tyre duke e menduar të kaluarën dhe kanë frikë nga e ardhmja, prandaj nuk janë në gjendje të provojnë gëzim në të tashmen. Shumë prej nesh kanë supozuar se ky është fati ynë njerëzor, loti ynë, dhe më e mira që mund të bëjmë është “të grijmë lotin dhe ta durojmë produktin e tij”.

Kur shikojmë jetën tonë, ne do të shohim mbetjet e ndjenjës-krizave të kohëjetës së kaluar, të cilat janë ende të pazgjidhura. Mendimet dhe ndjenjat për ngjarjet, prirjen të ndodhin dhe ngjyrosin perceptimin tonë, dhe ne vazhdojmë të vërejmë, se ato na kanë lënë të paafte në fusha të caktuara të jetës. Në...

(vijon ne faqen 02)

SHËRIMI I SË KALUARËS - *shërimi emocional*

24/7 orë linjë emergjence
07878335000

RASHID & RASHID
Solicitors, Advocates
Immigration Specialists
Commissioners of Oaths

**Këshilla
ligjore
FALAS**

**Specialist i azilit të
trafikimit njerëzor**

RASHID & RASHID LAW FIRM
190 Merton high street,
Wimbledon, London, SW19 1AX
solicitors@rashidandrashid.co.uk
Tel: 02085401666

(vjon nga faqja 01) ... këtë pikë, është e mençur të pyesim veten nëse ia vlen të paguash koston e vazhdueshme? Tani që kemi disa mekanizma, të cilat mund të merren me këto mbetje, ... ato edhe mund të zbulohen. Ndjenjat e mbetura mund të hetohen dhe të lëshohen në ujësi, pra fare mirë, në mënyrë ujore, shplarëse të mbetjeve, që të bëhet një shërim prej tyre.

Kjo na çon në një teknikë tjetër të shërimit emocional, që bëhet e fuqishme pasi të ketë kaluar ngjarjet madhore. Kjo do të thotë ta vendosim ngjarjen në një kontekst të ndryshëm, ta shohim atë nga një këndvështrim tjetër dhe ta mbajmë atë në një paradigme tjetër me një

domethënie dhe kuptim tjetër. Shkrimtarët disa herë kanë bërë grime shprese në "veprat" e tyre nga kjo qasje negativiste, pesimiste dhe kanë zhvilluar sisteme të tëra të nihilizmit me duartorkitje tribunash. Këta shkrimtarë, disa prej të cilëve janë festuar ndër vite, janë padyshim viktimë të emocioneve të dhimbshme që nuk i trajtuan dhe që shkaktuan intelektualizim dhe shtjellim të pafundësisë edhe në mospasje, edhe në varfëri lumturie me buzëqeshje për hir të Tjetrit. Ata në këtë mënyrë gatuan dhe ringritën përçarjen, duke vënë buzën në gaz njeriut që s'kishte bukë në sofër dhe duartrokjet njeriut që ia kishin mbyllur jetën për

hir të mendimit dhe fjalës së lirë. Disa kaluan tërë jetën e tyre duke ndërtuar sisteme intelektuale të sofistikuara për të justifikuar atë që është dukshëm e dukshme si një emocion i thjeshtë i shtypur.

Një nga mjetet më efektive për trajtimin e së kaluarës është krijimi i një konteksti të ndryshëm. Çfarë do të thotë kjo? Kjo do të thotë se ne të kaluarës i japim një kuptim tjetër. Ne kemi marrë një qëndrim të ndryshëm në lidhje me vështirësinë e kaluar, ajo që para tregon dhe na bën me dije se vlera e kësaj teknike u njoh për herë të parë nga koha në të cilën tek ne lindi dhimbja e detyruar të na buzëqeshë, dhe ne të buzëqeshim me dhimbje. Ne

jemi në gjendje ta shohim tashmë apriori vuajtjen fizike dhe psikike si një mundësi për të arritur triumfin e brendshëm. Kjo na tregon me ekperiencën shqiptare, dhe në atë shkrimin, se çdo gjë mund të merret nga një njeriu, por një gjë: e fundit mbetet liria e lirive të njeriut, pra të zgjedhësh qëndrimin e një personi në çdo rrethanë të caktuar, të zgjedhësh mënyrën e tij personale". A nuk do ta ndryshonte kjo dhimbjen tonë shekullore? A nuk do ta ndryshonte kjo edhe hapësirën tonë krijuese? Kryesorja mbetet: shërimi i së kaluarës - shërimi emocional!

JETONI

TRANSPORT MALLRASH

ANGLI - SHQIPERI - ANGLI

Ne transportojmë valixhet tuaja të bagazheve dhe çantat e dorës duke ua dorëzuar të afërmeve tuaj me përgjegjësi të plotë.

info@jetonitransport.co.uk

+44 7 737 597 000

+44 7 507 444 654

jetonitransport.co.uk

+355 68 22 0 5555

185 Station Road, Edgware, HA8 7JX

0209306873

MIRËSEVINI

CRYSTAL CAFE

MUZIKË LIVE E PREMTE DHE SHTUNË

Ne Ofrojmë:

Ushqime tradicionale, Evenimente festive, ditëlindje, mbrëmje, dasma etj. (50-60 vetë)
Pije të ndryshme shqiptare: Verë të kuqe dhe të bardhë
Raki Rushi Skrapari

NJË “UNË” I FORTË, PRAGMATIK, I SHKËPUTUR NË KËTË UDHËTIM EPIK TË TMERRSHËM TË VETË-SHPËTIMIT

Cdo ditë në pesë, ... pres. Pres, dielli që të perëndojë, duke zbehur qiellin blu me tranzicione të buta të kuqe dhe portokalli të shpëlarë. Dhe pikërisht para këtyre pritjeve, as që më shkon mendja, apo ta vrasë trurin më, se sa ditë, javë tashmë kanë kaluar. Jam në mesin e një perceptimi të: “çdo ditë presë” dhe “pres”. Pres?! Prita, pres... pres? Mundohem të kundrojë perceptimin në këtë mes. Edhe në këtë hyrje të ngadalë të Vitit 2020-

të jam në këtë dualitet togfjalëshi perceptues. Nuk e gjeta veten me asgjë tjetër përveç empatisë së shurdhër dhe mjerimit kolektiv. Perceptim dhe ndjenja “Unë” rihapet përsëri në rrobën e qenies sime derisa rikthehet të më godasë në shije, emetim shijesh, lexim dhe shpërqëndrim, vëmendja është e lirë, por qëllimi është ari nga larg, që zbret ngadalë e shurllueshëm nga mali ... i perceptimeve të mëdha e të vogla, se të mesmet janë tashmë në një shkrirje mes tyre. Dhe e ndjej në dy ditët e para të këtij viti se kam harxhuar kaq shumë kohë, aq shumë kohë, duke ndjekur idenë e romancës së përsosur që delegohet shpirtpastërtisht nga njerëzit më të pamundur. Por ama më shqetësoi gjithashtu këto dy ditë me dyzetë e tetë orët e tyre, natë dhe ditë, se sa keq kam qenë në marrjen e vendimeve vetëm për të kënaqur dëshirën time për çdo njeri që mund të sigurojë

edhe lagështirën më të vogël në lëkurën e tistë e të ftohtë.

Unë jam përpjekur këto ditë të gjendem dhe në Minnesota. Jam përpjekur të takoj me qasjen time të vjetër e të re në pesë të ditës, gazetarin e parë që përfshiu emrin tim në gazetën shqiptare të kohës me “Emulacion Socialist”, të mirin e të thjeshtin, Shefqet Meko, sot shqiptaro-amerikani dhe investitori i parë shqiptar në pasuritë e patundshme

mirësjelljen ajo që mbetet është... Është pak a shumë e tillë: “Shefqet Meko: Ne “ikanakët” kemi fatet tona që duhet t’i përballojmë në mënyrën që na vijnë. Largësia dhe emigrimi janë sfidë e çdo kombi... Nëse e shohi veten në një situatë të vështirë, duhet të kërkojmë shpresë dhe të krahasojmë për të gjetur shpresë dhe kurajo... Kjo kohë ka shumë padrejtësi dhe me sa duket shqiptarët ende janë ata që paguajnë haraç ndaj

hequr idenë e arithmetikës, 1-2-3... apo edhe aritmetikës tjetër, të mekanizmave të shëndetshëm të përballimit, të kapjes së momenteve të përsosura nga fragmentet që më sjellin lexim mediokër, nga prurje më të përditshme të jetës gjatë kohërave të mia të provuara me shqisje, shqisash. Këto, apo disa perceptime të ardhura nga e kaluara kanë qenë thjesht lojtarë të lojërave dhe duke hamendur lojëra ku kam humbur shikimin

e pafajësisë dhe sinqeritetit, duke e bërë më të vështirë për mua të dalloj kohëzgjatjen me qëndrueshmërinë. Dhe e ngre mirësinë Kala, me ose pa një axhendë perceptimi, tashmë që ajo më është bërë si një re në kokën time. Prandaj, përgjatë gjithë këtyre viteve, “mirësitë” që unë mbolla ngadalë në memorjen time janë mbështjellur nën hijen e pasigurive të pafundme të qëndrueshmërisë. Kam trazuar dashurinë që isha i gatshëm të konvertoja dhe nuk

mund të ndihmoj, por mendoj se romanca nuk është më për mua. Jam lodhur të jap dhe të humbas! Unë kam hequr dorë nga malet në lëvizje dhe muret e thyera, vetëm për të parë veten të sinqertë në një botë pritjeje deri në pesë..., për të qenë shumë i sinqertë, ende pres ... ende të presë. Nga kjo ditë e tutje, unë do të jem unë, dhe vetëm perceptimi do të jetë me mua. Një goditje. Një “Unë” i vetëm në një tufë parazitësh dhe kopesh me cicërrima zogjsh. Një “Unë” i fortë, pragmatik, i shkëputur në këtë udhëtim epik të tmerrshëm të vetë-shpëtimit.

në Minnesota. Dhe ndërsa ora nuk puthej me “pesën e atjeshme”, ndoshta jo për faj të arsyes së kohërave si nota e mjaftueshme për kalim, por si kohë në të cilën kohët kanë një rrotacion mes vetes. Kjo nuk ndihej nga akrepat e Orës së Madhe “Big Ben”, që këtë vit ndodhet në letargjinë e saj disavjeçare, për arsye të rikonstruksionit. Por ora tjetër trokiti disa herë, deri në pesën e saj të kurdisur në memrojen e një takimi të paradokohshëm këtu në Londër. Dhe filla-fillës pas atij takimi, sikurse ndodh pikëtakimi me kulturën dhe

kësaj bote plot padrejtësi... Shkrimi në fjalë evidenton një plagë që nuk e vuajnë vetëm shqiptarët por shumë njerëz të pafat... Ndaj duhet kurajo dhe vullnet për ti përballuar sfidat e ikjes dhe largësisë... Sepse kur je larg, lotët janë edhe dhimbje, edhe shpresë, edhe shkrehje, edhe ngushëllim. Shkrimi trajton këtë temë në mënyrë të mrekullueshme. Faleminderit Fatmir.”

Përsëri tek “Unë”! “Unë” nuk jam duke u përpjekur të hartoj një tregim të citueshëm të vetë-ndihmës dhe as eseve në lidhje me vetë-dashurinë. Unë kam

KËNGËTARI ABEDIN ZENUNI GJITHNJË ME MENDJEN TEK NJERËZIT NË NEVOJË

Kompjuteri im, më thotë zëri brilant i këngëtarit që njihet në botën mbarëshqiptare e më gjerë me këngën "Shpirtin e kam Shqipëri", papritur para disa minutash, më tregoi një person që kishte veshur një "T-shirt" me këtë mesazh: "Zot, na ndihmo duke na falur për atë që na ndodhi nga tërmeti në shtëpinë time në Durrës, të paktën me këtë Ditë festive të Krishtlindjeve!" Dhe unë gati nuk përhumba në të, na thotë këngëtari në fjalë, Abedin Zenuni. Menjëherë në rrjedhën e fotos me këtë mbishkrim prekës ndjeva, thotë ai, katër stacione të mistershme të jetës ku njeriu ndalet dhe ... pa menduar gjatë. E aty ndjeva të theksoj theksin tek ndalesat: **Ateizëm, Agnosticizëm, Deizëm, Humanizëm.**

Ateizmi - mohon ekzistencën e një Zoti.

Agnosticismi - Pohon se Zoti është i panjohur ose nuk mund të dihet.

Deizmi - Një besim se Zoti krijoi botën e jetës së primeve, jetën e kafshëve dhe jetën njerëzore se sa i la të gjitha, veçanërisht jetën njerëzore, për të bërë shpikjet e tyre.

Humanizmi - Një besim në fuqinë e arsytimit njerëzor përveç çdo Hyjni.

Ditët e fundit kam mësuar për një nismë humanizmi, që Këngëtari i mirënjohur në komunitetin shqiptar në Londër, dhe më gjerë në trojet shqiptare, Abedin Zenuni, ka ndërmarrë për të bërë një koncert në të gjitha qytetet britanike, ku ka shqiptarë me qëllim për të ndihmuar të lënduarit nga tërmeti i 26 nëntorit në Durrës. Dhe në këtë nismë këngëtari i përkushtuar komunitar, një zë brilant dhe

mjaft i vlerësuar, e ndjek udhën tej atyre formavë të ndalesës në Ateizëm, Agnosticizëm, Deizëm, Humanizëm. Për të e gjitha është lidhja dhe edukata, përkrahimi dhe ndihma, respekti dhe reciprociteti. Ai na shpreh: "Kur jemi bashkë, kur gjendemi bashkë, edhe Zoti na do më shumë!" Për këtë bie dakord edhe bashkëshortja e tij, ideatorja dhe mbështetësja e mjaft nismave dhe përkushtimeve humane të Abedin Zenunit. Për këtë madje ndërsa një kafe përditësie tek "Ronel" e biznesmenit dhe mikut tonë Neritan Çela në këtë Krishtlindje shkon tek ajo që ndihma humane është një realitet dhe jo një mburrje. "Ronel" ka dhënë i pari një ndihmë të konsiderueshme. Ndaj Abedini shkon tek "Grupi". Romakëve 3: 15 - 17 e përshkruan Grupin human dhe të gjithë të tjerët si "duke pasur këmbë të shpejta". Këmbët e shpejta janë gjithnjë në ndihmë. Por kjo e dallon këngëtarin dhe e vendos atë në mesin e një grupi të përkushtuarish. Këngëtari Abedin Zenuni është gjithnjë me mendjen tek njerëzit në nevojë. Ai është modest, edhe pse është një artist me një përvojë të gjatë e të përkushtuar.

Por kush është këngëtari Abedin Zenuni

Abedin Zenuni është këngëtar i njohur. Më datë 18 Gusht 2012, Abedin Zenuni publikoi videoklipin "Në Degë Të Blinit". Muzika e këngës u punua nga Skënder Doshllani, teksti u shkrua nga Skënder Doshllani, ndërsa për orkestrimin u kujdes Edmond Zhulali. Videoklipi

u prodhua nga Chill Pro. Më datë 21 Gusht 2012, Abedini publikon videoklipin "Vajza Në Valle Fluturon". Më datë 17 Tetor 2016, Abedin Zenuni publikon videoklipin "Tropojës". Më datë 28 Tetor 2016, Abedin Zenuni & Dhurata Aliaj publikojnë videoklipin "Kolazh 2016". Më datë 2 Tetor 2017, Abedin Zenuni publikon videoklipin "Ndalu Pak". Më datë 5 Tetor 2017, Abedin Zenuni & Griselda Rustemi publikojnë videoklipin "Vetëm Ti, Ti Je". Më datë 25 Tetor 2017, Abedin Zenuni publikon videoklipin "Shqipëri Bashkoi Trojet e Arbërisë". Më

datë 30 Dhjetor 2017, Abedin Zenuni publikon videoklipin "Mos Ja Fal Dashurinë". Më datë 25 Shtator 2018, Abedin Zenuni & Dhurata Aliaj publikojnë videoklipin "Mi Ke Marrë Ment E Kres". Më datë 9 Nëntor 2018, Abedin Zenuni & Fatmira Breçani publikojnë videoklipin "Për Ju Do të Këndojmë", në bashkëpunim me Ervin Gonxhi. Më datë 8 Prill 2019, Abedin Zenuni publikon videoklipin "Si Një Princeshë". Muzika e këngës u punua nga Alban Arifi, ndërsa teksti u shkrua nga Sebastian Breçani. Videoklipi u prodhua nga kompania DArt Channel.

RASHID & RASHID
Solicitors, Advocates
Immigration Specialists
Commissioners of Oaths

Këshilla ligjore FALAS

Specialist i azilit të
trafikimit njerëzor

- Dokumente udhëtimi
- Procedura për leje qëndrimi dhe viza
- Kur jeni kotigjent për t'u riatdhesuar ose të ndaluar nga organet e emigracionit
- Mbulojmë të gjitha aspektet e emigracionit
- Zgjatje vizash
- Leje pune
- Rishikim juridik
- Apelimi Tribunali
- Rastet e trashëgimisë

24/7 orë linjë emergjence
07878335000

Rashid & Rashid Solicitors, si të gjithë avokatët e tjerë në praktikë në Angli dhe Uells, është Kompani e autorizuar dhe e rregulluar nga Autoriteti i Rregullimit të Aplikantëve.

Avokatët tanë të emigracionit kanë mbi dhjetë vjet përvojë në fushën e emigracionit dhe ligjit të azilit.

RASHID & RASHID LAW FIRM
190 Merton high street,
Wimbledon, London, SW19 1AX
solicitors@rashidandrashid.co.uk
Tel: 02085401666

45 MIJË PAUND PËR TË PREKURIT NGA TËRMETI ME NDIHMËN E RADIOS SHQIPTARE NË LONDËR

Niman Hoxha, pronari i Radios shqiptare në Londër, njëkohësisht dhe i "London Eye Studio", dhe një njeri i njohur i medias shqiptare në komunitetin shqiptar që në takimin me rastin e grumbullimit të ndihmave në Ambasadën e Shqipërisë në Londër, të inicuar nga Ambasadori Qirjako Qirko e pati ngritur zërin për grumbullimin e rreth 40 mijë strëlinave për të dëmtuarit. Duhej të kalonin ditë që të dëgjohej tashmë publikisht se "Shqiptarët nga e mbarë bota vazhdojnë që të japin kontribut të çmuar për të prekurit e tërmetit të 26 nëntorit. Ata po dhurojnë para në emisionin "Shqiptarët për shqiptarët" nga mbarë shtetet europiane. Shqiptarët nga Anglia kanë dhuruar plot 45 mijë sterlina". Kontribuesit kryesorë të kësaj shume janë plot 270 donatorë të tjerë shqiptarë ka theksuar e bija e pronarit të radios, studentja Enxhi Hoxha, vetë nismëtar i kësaj shume të

grumbulluar me ndihmën e radios së tij, babai i saj Niman Hoxha, tre biznesmenë të thjeshtë dhe mjaft të tjerë. Gjatë emisionit "Shqiptarët për shqiptarët" mësohet se nëna e Enxhi Hoxhës mori live në telefon dhe tha se janë mbledhur deri tani 45 mijë sterlina, kurse kontributi vazhdon. "Jam nëna e vajzës. Unë ju përshëndes për kontributin tuaj ndaj shqiptarëve të prekur nga tërmeti. Siç e thotë vajza, ne jemi të tre donatorë, e me ndihmën e disa biznesmenëve shqiptarë kemi mbledhur këtë kontribut të çmuar. Janë aktualisht 45 mijë paund, kurse janë duke u mbledhur edhe para në vazhdim. Duke parë se njerëzit e kanë humbur besimin tek politika, dëgjuesit e radios që kemi ne në Angli kanë vendosur të kontribuojnë

tek ju. Vajza ime me shpirt ka bashkëpunuar me të gjithë shqiptarët që jetojnë këtu në

Angli. Ne jemi me origjinë, jemi trojanë, tha Valbona Hoxha, nëna e studentes Enxhi Hoxha.

FJALA PREKËSE E 11-VJEÇARES NGA BRITANIA, E CILA KËRKON LEJEN E BABAIT PËR TË NDIHMUAR TË PREKURIT NGA TËRMETI

Një vajzë 11-vjeçare nga Anglia me prindër shqiptarë ka dërguar një mesazh përmes një video në "E Diela Shqiptare".

Sara ka dëgjuar për tërmetet në vendin tonë dhe është tepër e prekur. Ajo dëshiron që të japë kursimet e saj për të ndihmuar sadopak bashkëmoshatarët e saj. Mes lotësh, ajo kërkon leje nga babai i saj, për ta

bërë diçka të tillë. Gjithashtu, Sara shpreson që çdokush të japë diçka për familjet e prekura, sepse ata nuk e meritojnë çfarë ka ndodhur....

KUR KRISHTLINDJET FESTOHESHIN NË LOT DHE VUAJTJE TË PAPËRSHKRUESHME

Kjo ndodhte më 24 Dhjetor të vitit 1903. Ndodhte në Ballkan. "Politika është akoma mohimi i etikës, diplomacia drapëria konvencionale e çikerisë së legalizuar dhe Krishterimi një organ i mësimeve sublimë i cili mund të asimilohet nga individë, që rrallë kontribuojnë materialisht për të formuar sjelljen e Qeverive." I tillë është konkluzioni i hidhur dhe pesimist i arritur nga Dr. E. J. Dillon, i cili jep një rrëfim në "Rishikimin Bashkëkohor" të një vizite të fundit në Ballkan, dhe të disa intervistave që ai pati me krerët e Shqipërisë dhe Maqedonisë. Disa reforma janë premtuar nga Sulltani, por premtime të ngjashme janë bërë për tridhjetë vitet e fundit, dhe Krishterimi kolektiv i Evropës, i mbështetur nga miliona njerëz të armatosur, nuk ka qenë në gjendje të sjellë paqe dhe vullnet të mirë në një tokë të pikëlluar, njerëzit e të cilëve përsërisin thirrjen e bërë afër dy mijë vjet më parë prej Apostullit Pal, "Ejani në Maqedoni dhe na ndihmoni". Nëntëmbëdhjetë shekuj të mësimit të krishterë, të kumbimit të kabanave të kishave, të predikimeve të panumërta, të përmbledhjes së bibliotekave të gjera të apologjetikës së krishterë, gjejnë në një pjesë të Evropës sot një rajon të barbarisë, ku Krishtlindjet po festohen në lot dhe vuajtje të papërshtatshme. Historia, të cilën e tha Dr. Dillon për dimrin e kaluar në Ballkan, me siguri tani po përsëritet në një formë të ekzagjeruar; por Krishterimi i Evropës, i cili mund të gjejë shprehje të gatshme në dërgimin e lehtësimit në tokat e largëta, nuk ka qenë i barabartë me shtypjen e padrejtësisë dhe lehtësimin e mjerimit në vetë tokën ku misionari i parë dhe më i madh i ungjillit

të çlirimit barti punët e tij. Dr. E. J. Dillon shkruan "Në fillim të muajit të kaluar, dy përfaqësues anglezë të komitetit Ballkanik bënë thirrje për presion më drastik që duhej të silleshin për të dëgjuar Sulltanin, dhe, megjithëse iu referuan rastësisht, sikur për një çështje që mund të merret si e mirë për shkatërrimin e 110 fshatrave në vetëm rrethin e Monastirit. Lista, e cila ishte pastruar nga arkivat e Hilmi Pashait, Inspektori i Përgjithshëm, ishte atëherë jo e plotë". Dimri kishte filluar, dhe refugjatët, kryesisht gra, fëmijë dhe burra të moshuar, pa marrë parasysh çdo gjë, tashmë po vdisnin çdo ditë nga një numër urie dhe ekspozimi në anët e malit. Allfarë do të thotë e gjithë kjo do të realizohet nga ata që lexojnë përshkrimet e tmerrshme të Dr. Dillon, siç janë dhënë nga UPS-të e dëshmitarëve sy. Fshati Armensko, përshembull, një vend i cili ishte i banuar nga Grekët, dhe jo nga Bullgarët, papritmas u rrënuar, u bë hi nga trupat otomane dhe jo një nga njerëzit që lejoi të shpëtonte. Disa prej tyre u varrosën të gjallë. Pesë ditë më vonë, grumbujt e rrënuar të asaj që dikur ishte fshat, u vizituan nga disa Motra të Mëshirës, dhe ata gjetën midis "trupave të kalbur të të vdekurve të shpërfytyruar rreth tridhjetë qenie njerëzore me plagë të acaruar, por ende duke marrë frymë, akoma duke u dridhur, me dëshirë për t'i shpëtuar vdekjes. "Mendoni", tha një nga udhëheqësit maqedonas drejtuar doktor Dillon, "për ndjenjat që duhet të ngjallin tortura të tilla djallëzore në zemrat e baballarëve të atyre fëmijëve,

burrave të atyre grave, vëllezërve të atyre vajzave." Sidoqoftë, diplomatët tuaj nuk kanë rehati më thelbësore sesa këshillat ironike për të mbajtur ende dhe të presin për reformat. "Krushevo përsëri thuhet se është sulmuar, plaçkitur dhe shkatërruar vetëm në mënyrë që t'i japë një shans bashibuzukëve të plaçkitjes dhe dhunuesve të grave, pasi vendi ishte besnik i turqve dhe armiqësor ndaj bandave maqedonase. "Kur vepra e rënë u bë," thotë informatori, "trupat e të torturuarve dhe të vvarëve

të jetojë, do të jetojë dhe ata të cilët Allahu i ka dënuar të vdesin nuk mund të shpëtohen." Këto gjëra, të zmadhuara njëqindfish, kanë ndodhur, përsëri, në Evropën e krishterë në vitin e tanishëm të hirit, dhe dëbora e Krishtlindjes në Ballkan është qefini që mbulon qindra viktima të barbarisë, gjë që e bën ndonjëherë të dyshojë nëse qytetërimi modern mund të mos kalojë gjithashtu si ai i epokave të kaluara, rekordi i vetëm i të cilit është në rrënojat e varrosura të shkretëtirave të largëta. Ka në sezonin e

u lanë të kalben nën rrezet e diellit. Kaluan tre javë dhe ata ishin akoma atje, ose çfarë kishte mbetur nga ato, dhe në mesin e tyre ishin gra dhe fëmijë që vazhdonin të mallkojnë, duke vuajtur tortura të holla nga plagët e dendura, duke vdekur pa ndonjë dorë miqësore për të lehtësuar dhimbjet e tyre ose për t'i dhënë fund tyre". Motrat e Mëshirës kërkuar nga Hilmi Pasha leje për të ndihmuar të plagosurit dhe vdekjen, por nuk pranuan. "Atëherë le të dërgojmë ilaç dhe ushqim," nxitën ata. "Jo", u përgjigj ai. "Kushdo që është i destinuar

shenjtë të vitit shumë për të stimuluar gjithçka që është më e mira në karakterin njerëzor, dhe të flasim për shpresë dhe ngushëllim, por ka poshtë të gjithave "telat e pikëllimit që tingëllojnë gjatë gjithë krijimit", dhe në këmbanat e Krishtlindjes ka thirrje për veprimtari energjike në bërjen e diçkaje për të shëruar plagët dhe për të kompensuar gabimet e vuajtjes së njerëzimit. Krishtlindjet në Ballkan janë e kundërta e fotografisë që tregon festimin, gëzimin dhe ribashkimet e lumtura në tokat me diell dhe në shtëpitë e gëzuara të Anglisë.

SKELA "JET SCAFFOLDING" CILËSI, PROFESIONALIZËM, GARANCI

Skela "Jet Scaffolding" tregon gjithnjë e më shumë përkujdesje në të tre elementët e saj të suksesit. Themelet e mira janë thelbësore. Shpesh kornizat e skelave kërkojnë më shumë pllaka bazë të thjeshta për të kryer dhe përhapur në mënyrë të sigurt ngarkesën. Skela "Jet Scaffolding" përdor pllaka bazë në sipërfaqe të betonit. Për sipërfaqet si trotualet ose pllakat bazë të asfaltit janë të nevojshme. Për sipërfaqet më të buta ose më të dyshimta përdor tabela të vetme, nën një standard të vetëm, një tabelë e vetme duhet të jetë së paku 1.000 centimetra katrorë (160 in²) pa një dimension më të vogël se 220 milimetra, trashësia duhet të jetë së paku 35 milimetra (1.4 in). Për skelat e ngarkesës më të rënda mund të kërkohej shumë më tepër elementë të betonit të vendosura në beton. Në hapat e pabarabartë të terrenit që priten për pllakat bazë, rekomandohet një madhësi minimale e hapit prej rreth 450 milimetra (18 in). Një platformë pune kërkon që elementë të tjerë të jenë të sigurt. Ata duhet të jenë të ngushtë, të kenë binarët me mburojë

të dyfishtë dhe të gishtin dhe të ndalojnë dërrasat. Duhet gjithashtu të sigurohet qasje e sigurt dhe e sigurt.

Komponentët themelorë të skela "Jet Scaffolding" janë tubat, bashkuesit dhe dërrasat. Tuba zakonisht bëhen prej çeliku ose alumini; megjithëse ka skela të përbërë që përdor tuba të fibrave të qelqit të mbështjella me filamente në një matricë najloni ose poliestër, për shkak të kostos së lartë të tubit të përbërë, zakonisht përdoret vetëm kur ekziston rreziku nga kabllo të elektrike që nuk mund të izolohehen. Nëse janë çeliku, ato janë ose "të zeza" ose galvanizuar. Tubat vijnë në një sërë gjërash dhe një diametër standard prej 48.3 mm. (1.5 tubacione NPS). Dallimi kryesor midis dy llojeve të tubave metalik është pesha më e ulët e tubave të aluminit (1.7 kg / m në krahasim me 4.4 kg / m). Megjithatë ato janë më fleksibile dhe kanë një rezistencë më të ulët ndaj stresit. Tuba zakonisht blihen në gjatësi 6.3 m dhe pastaj mund të priten në madhësi të caktuara tipike. Shumica e kompanive të

mëdha do t'i shesin tubat e tyre me emrin dhe adresën e tyre për të penguar vjedhjen. Bordet ofrojnë një sipërfaqe pune për përdoruesit e tribunave. Ata janë dru të kalitur dhe vijnë në tre trashësi (38 mm (e zakonshme), 50 mm dhe 63 mm) janë një gjerësi standarde (225 mm) dhe janë një gjatësi maksimale prej 3.9 m. Mbërritjet e tabelës mbrohen me pllaka metalike të quajtura pranga ose ndonjëherë pllaka gozhdë, të cilat shpesh e kanë vulosur emrin e kompanisë në to. Dyllat e tribunave të drurit në Britani të Madhe duhet të jenë në përputhje me kërkesat e BS 2482. Po ashtu, përdoret edhe stolisje druri, çeliku ose alumini, si dhe pllaka të laminuara. Përveç tabelave për platformën e punës, ekzistojnë bordet e vetme të cilat vendosen nën skelë nëse sipërfaqja është e butë ose që dyshohet ndryshe, megjithëse mund të përdoren edhe bordet e zakonshme. Një tjetër zgjidhje, e quajtur skatepad, është bërë nga një bazë gome me një pllakë bazë të formuar brenda; këto janë të dëshirueshme për përdorim në tokë të pabarabartë pasi

ato përshtaten, ndërsa bordet e vetme mund të ndahen dhe duhet të zëvendësohen. Skela, e quajtur edhe skelet, është një strukturë e përkohshme e përdorur për të mbështetur ekuipazhin e punës dhe materialet për të ndihmuar në ndërtimin, mirëmbajtjen dhe riparimin e ndërtesave, urave dhe të gjitha strukturave të tjera të bëra nga njeriu. Skelat janë përdorur gjerësisht në vend për të pasur akses në lartësitë dhe zonat që përndryshe do të ishin të vështira për t'u arritur.

ORDER NOW
and get 4 to 6 weeks
Free Hire
Call: 019 2351 8933

JET
SCAFFOLDING
LTD

Jet Scaffolding
Unit 212 Flexspace
5 Elstree Way Borehamwood
London
WD6 1SF

Tel: 0192 351 8933
Mob: 077 3874 0018
E-mail: info@jetscaffolding.com

**"Skela Jet" është e bazuar
në Watford, Hertfordshire dhe mbulon
të gjitha zonat në Londër.**

SHQIPËRIA E VITEVE 1957

Barbara Wace, reporterja pioniere e Luftës së Dytë Botërore dhe aktivistja britanike për pavarësi ndërkombëtare, ka paraqitur në tërë jetën dhe aktivitetin e saj si gazetare dhe mediatike mjaft histori të njohura nga afër prej saj për njerëz dhe shoqëri nga vende të largëta, shpesh e para që ka raportuar nga vendet e dikurshme të problemeve të mëdha ose vendet e panjohura për turistët perëndimorë, për shembull nga Shqipëria në vitin 1957 kur ajo ishte me vizitorët e parë perëndimorë në këtë vend në 20 vjet. Pikërisht në atë vit Barbara Wace dhe Anne Deveson, me një material të ilustruar nga Eric Wade, na kanë dhënë një Shqipëri ndryshe, një Shqipëri të njohur e të panjohur edhe nga vetë shqiptarët, e jo më nga të huajt. Artikulli me titullin një Udhëtim në Shqipëri me një theks tek “Aventura në të panjohurën” nis

me një sqarim për arsyet dhe kushtet që sollnë këtë njoftim, që me sa kuptohet kanë qenë një reklamë dhe një editorial në gazetën “The Times” të

atij viti. Fjalja “ku dëshiron t’i bashkohet një grupi të vogël për të udhëtuar në Shqipëri të na shkruaj...” ka bërë të vetën. Dhe kështu ilustrimet

si këto flasin ndoshta ë shumë se sa teksti, të cilin do ta mundësojmë shumë shpejt...

ERMAL KARAKUSHI

PËRSE DUHET TË NA ZGJIDHNI NE

- ✓ INSTALIM I PLOTË OSE I PJESSHËM
- ✓ ZËVENDËSIME TË SISTEMIT TË SIGURISAVET
- ✓ SHITESË PRIZASH/ ÇELESAT, NDRIÇIMI ETJ.
- ✓ DUSHE/ LIDHJE GATIMI
- ✓ SISTEMET E NGROHJES/ STORAGE
- ✓ SHËRBIME PROFESIONALE ELEKTRIKE

ermal_niceic@hotmail.co.uk

Zyra: 020 8443 3833

Tel: 07568393784

INXHINIER ELEKTRIK

TË GJITHA NGA
NDERRIMI I
LLAMPAVE. NDRIÇIMI
DERI TEK SKEMAT
PROFESIONALE DHE
INSTALIMI

“ÇFARË THOTË BURRI, DHE ÇFARË DËGJON GRUAJA”

Kur është fjala për bashkëbisedim apo shkëmbim mendimesh ndërmjet meshkujve dhe femrave, shpeshherë ngjan sikur “të dy sekset vijnë nga planetë të ndryshëm”. Të paktën kështu mendon psikologja britanike, Dr Linda Papadopoulos. Siç thuhet edhe nga të tjerët, në fakt nga kërkuesit akademikë të këtyre temave: “burrat janë nga planeti Marsi dhe gratë janë nga Venusi”. Shumë nga ne, në praktikën e komunikimit, qoftë edhe ato familiare, është paraparë se bëjmë komente të

‘paarsyeshme’ me partneret tona, të dashurat, gratë apo edhe shoqet, vetëm e vetëm

që të kthejmë fjalën në dicka tjetër dhe krejt ndryshe. Sipas një studimi tjetër të publikuar nga Oxford

se gratë duhet të durojnë fjalën e një ‘mashkulli’, që në fakt ajo mund të jetë edhe për të mos u dëgjuar. Por,

vetë natyra dhe problematika e tyre, shpeshherë kanë edhe një arsye që tejkalohet nga kokëfortësitë dhe tekat

kundërshtore të këtyre dy seksëve. Në mendjen e burrit një pyetje e thjeshtë është disaherë shpërfillëse. Por një studim i psikologes së lartpërmendur, me temë “Çfarë thotë burri, dhe çfarë dëgjon gruaja”, është cilësuar nga mediat britanike si një kod për të ndihmuar ndërtimin e urave të

University, thuhet se “gratë janë familizuar me ‘fjalëburrërinë’, çka nënkupton

kjo natyrshëm edhe në kurs tjetër. Shumë gra, tipike dhe të quajtura të ‘burrëzuara’ nga

komunikimit dhe restauruar boshllëkun e këtij komunikimi.

Sweet London RESTAURANT

www.sweet-london.co.uk

62A Longbridge Road,
Barking, Essex,
IG11 8RT

info@sweet-london.co.uk

02082625172

- Ambient festiv
- Ditëlindje
- Festa
- Takime rinore
- Studentë
- Gëzime familjare

Ambient i rehatshëm për 60 vetë
Pasina komode me shisha për 50 vetë

VILA RONEL

Vila Ronel Bar
& Restaurant
46 Birchington Road
London
NW6 4LJ

020 7624 1385

www.vilaronelrestaurant.co.uk

Reservation@vilaronelrestaurant.co.uk

SHQIPTARË MOS HARRONI!

Me z. Qamil Cufaj, një nga pinjollët e fisit demokrat Cufaj

Ndoshta ishte rastësi, por takimi me një njeri që gjithë jetën e tij ka kërkuar lirinë dhe ka luftuar për këtë arsye jetësore të njeriut, ia kalon rastësisë. E pamë ndërsa i ishte bashkëngjitur një proteste të demokratëve të Londrës, ndërsa ndodhej në krahun e atyre, me të cilët ai ka një çerekshkull lidhje të tërthortë. Drejton prej kohësh strukturën e PD-së në Kamëz dhe është demokrati me mish e me shpirt që kërkon vetëm bulën e djersës së ballit. Ai është Qamil Cufa, njëri nga vëllezërit e kësaj dere të madhe patriotike dhe demokratike, që ai gjysëmshkull mizor i ndoqi dhe i përndoqi, se një nga anëtarët e familjes së tyre të madhe gjeti rastin dhe shkuli gjëmbat e hekurta të kufirit të diktaturës për të kërkuar atë që tërë rrënjët e këtij fisi e kishin dashur me kohë: Lirinë dhe Jetën e Lirë.

Me një fëmijëri të trazuar, për shkak të bindjeve kundërshtare me rregjimin të babait, dhe me një arsye të fortë për të qenë një njeri mbi të gjitha, ai u detyrua të kalonte një pjesë të jetës së tij larg trungut, por aty ku më parë ishte fiksuar si i tillë në Kukës. Kjo lëvizje jo pak do ti kushtonte pinjollit të këtij fisi, për të cilën ai kujton...

Ishte mesnatë. Frynte erë e madhe dhe shiu sapo kishte kapërcyer ndarjen e mureve dhe kërkonte të pushtonte edhe atë kornizë ku ndodhej dhoma e gjumit. Dera në fillim u dëgjua të kërciste lehtë. Pastaj një trokitje e madhe, e fortë dhe e shpeshtë na bëri që të ndjejmë se diçka nuk po shkonte mirë. Pamë njëri-tjetrin në sy dhe... vetëm kaq. Dera u shkallmua dhe neve

nuk na u dha rasti të shkonim e ta hapnim atë pas asaj trokitjeje të hatashme. Në sytë tanë në fillim u panë dy policë me uniforma dhe pas tyre katër të tjerë civilë.

"E dimë që nuk na prisnit?" – hakëreu njëri, që sikurse e mësova më vonë ishte i dërguari i Degës së Punëve të Brendshme.

Ne nuk kishim asnjë mundësi të përgjigjeshim, apo më keq akoma të flisnim ndonjë fjalë.

"Ju do të vini me ne..."

Kaq ishte. Më mbajtën gjithë natën në dhomat me çimento në atë të ftohtë të dimrit. Në mëngjes, dikush një fytyrë e re më thiri nën kujdesin e një polici në zyrën e tij.

"Kërkon të arratisesh? Ë? Prandaj e le Pukën për të qenë më afër kufirit këtu në Kukës?"

"Jo..."

"Si ... Jo?"

"Po ne kuksianë jemi..."

"Kërkon dhe të tallesh?"

"Jo, ja shikojeni letërnjoftimin!"

Ai nuk e besoi. Herë shikonte në letërnjoftim e herë në letrën anonime, a ndoshta të stisur zyrtare të shkruar për ne... Por kaq ishte dhe dikush urdhëroi të më lëshonin, por të mbahesha nën mbyqyrje. E thënë më saktë nuk kishin asnjë mundësi, se në atë kohë fshati im i lindjes kishte kaluar nën administrimin e Kukësit dhe kështu unë nuk kisha gënjyer, edhe pse njiheshim nga administrimi si pukjanë. Por ato kohë duket se po harrohen. Po harrohet dhe një formë tjetër që po instalohet nga problemet e kohës.

E di që është vështirë, por demokracia është liria e njeriut. Kam mësuar se kohë më parë një sondazh i publikuar nga OSBE-ja ka

nxjerrë 52% të shqiptarëve si nostalgjikë për komunizmin dhe kohën e Enverit... Por edhe pse kohët që po jetojmë sot nuk janë asi ato që kishim ëndërruar në fillim të viteve '90-të, ku shqiptarët dolën shesheve dhe përmbysën regjimin komunist, përsëri nuk mund të thuhet se atëherë ishim më mirë...

Unë dua të sjell këto ngjarje për të kujtuar edhe një herë frikën, dhe tmerrin, pasigurinë e jetës, por mos të harrojmë dhe varfërinë dhe vuajtjen që kemi kaluar gjatë asaj periudhe vërtetë të trishtë. Mos harroni dyqanet bosh, radhën e qumështit dhe të vajgurit, aksionet, alarmet falco, bunkerët.... Apo të mos flasim për vrasjet pa gjyq e internimet... Shqiptarë mos harroni!

KU JEMI ME KËTO ENERGJI DHE A KA MBETUR NDONJË EFEKTIVE NË ENERGJITË TONA:

Paqja: Kjo përjetohet si pefeksion, lumturi, mundim dhe unitet. Është gjendje e jo-dualitetit përtej veçimit dhe përtej intelektit, si në "paqen që kalon çdo kuptim". Është përshkruar si ndriçim dhe iluminizim. Është e rrallë në fushën njerëzore.

Gëzimi: Dashuri që është e pakushtëzuar dhe e pandryshueshme, pavarësisht rrethanave dhe veprimeve të të tjerëve. Bota është e ndriçuar nga një bukuri e hollë, e cila shihet në të gjitha gjërat. Përsosmëria e krijimit është e vetëkuptueshme.

Dashuria: Një mënyrë për të qenë falës, ushqyes dhe mbështetës. Nuk rrjedh nga mendja, përkundrazi buron nga zemra.

Arsyeja: Ky aspekt i dallon njerëzit nga bota e kafshëve. Ekziston aftësia për të parë gjërat në mënyrë abstrakte, për të konceptuar, për të

qenë objektiv dhe për të marrë vendime të pjekura dhe të sakta. Shkenca, filozofia, mjekësia dhe logjika janë shprehje të këtij niveli.

Pranimi: Kjo veti, si energji është e lehtë, e kthyeshme, harmonike, fleksibël, gjithëpërfshirëse dhe pa rezistencë të brendshme.

Gatishmëria: Kjo veti e mban mbijetesën në sajë të qëndrimit pozitiv që mirëpret të gjitha shprehjet e jetës: është miqësor, i dobishëm, dëshiron të ndihmojë, dhe kërkon të jetë një i dëshirueshëm në shërbimin ndaj pozitivitetit.

Neutraliteti: Kjo veti është një mënyrë e jetës që është e rehatshme, pragmatike dhe relativisht pa emocionalitet. "Është në rregull, ose në çdo mënyrë do jetë në rregull." Është veti pa zotërim të ngurtë, jo-gjykyese dhe jo-konkurruese.

Guximi: Kjo energji thotë: "Unë mund ta bëj atë". Është i vendosur, i ngazëllyer për jetën, produktiv, i pavarur dhe i fuqizuar nga vetvetja. Një veprim efektiv është i mundur.

Krenaria: "Mënyra ime është mënyra më e mirë", thotë ky nivel. Fokusi i kësaj është arritja, dëshira për njohje, specialiteti dhe perfeksionizmi.

Zemërimi: Kjo energji kapërcen burimin e frikës me forcë, kërcënimet dhe sulmet. Është veti irrituese, eksplozive, e hidhur, e paqëndrueshme dhe e pakënaqur.

Dëshira: Gjithmonë po kërkon fitim, blerje, kënaqësi dhe "marrje" diçkaje jashtë vetvetes. Është i pangopshëm, asnjëherë i kënaqur dhe mallin e vet. "Më jep atë që dua dhe ma jep tani!"

Frika: Kjo energji sheh "rrezik", i cili është "kudo". Është shmangës, mbrojtës, i preokupuar nga siguria, zotërues i të tjerëve, xheloz, i shqetësuar, i shqetësuar dhe vigjilent.

Hidhërimi: Ekziston pafuqia, dëshpërimi, humbja, keqardhja dhe ndjenja: "Sikur të kisha vetëm ..." Ndarja. Depresioni. Trishtim. Duke qenë një "humbës".

Apatia: Kjo energji karakterizohet nga pashpresa, të luash i ngordhur, të qenit 'ikje' për të tjerët, të imobilizohemi dhe ndjenjat: "Nuk mundem" dhe "Kush kujdeset?" Varfëria është e zakonshme.

Faji: Në këtë fushë të energjisë, dikush dëshiron të ndëshkojë dhe të ndëshkohet. Ajo çon në vetë-refuzim, masokizëm, pendim, "ndjenjë të trishtuar" dhe vetë-sabotim.

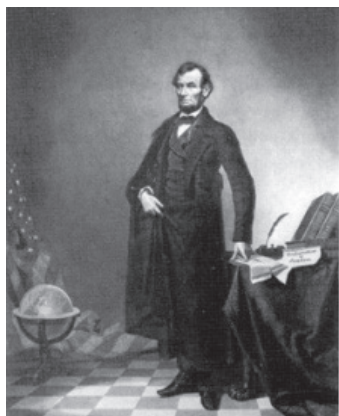
 POEM
Bar & Grill

AVAILABLE FOR HIRE
120 ADULTS & 60 CHILDREN

NJË FOTOGRAFI “E MANIPALUAR” PËR SHQIPËRINË

Manipulimi i fotografive përgjatë historisë mund të shihet qartë edhe në montazhin me titull “një skenë paqësore në një vend të shqetësuar: Dita e Tregut në Shkodër”. Ky montazh, që në fakt duket si një fotografi e madhe, u realizua në kopertinën e “Illustrated London News” që u botua të shtunën e 30 prillit 1910. Fotografi e ideuar nga J. Grevas – Coumtrulemnt kishte për qëllim për të cituar tematikën e një qëllimi që kishte në vetvete për ti treguar më shumë botës dhe lexuesve të kësaj reviste se “Në Shqipëri: Aty ku moda vendoset nga ligjet” problemet ishin edhe të padukshme në një situatë të egërsuar me turqit. Dhe natyrisht revista do të shkruante: “Në Shqipëri, ka ligje të rrepta në lidhje me modën. Për shembull, Judeasit nuk mund të vishen si Kristianët, ose Gratë myslimane. Aktualisht, veshjet e vetme evropiane, që janë parë ndonjëherë në tregun në Shkodër janë ato të veshura nga të huajt: vetë vendasit ndjekin modën e vendit të tyre. Shqipëria ka hyrë përsëri në një vëmendje

të ndjeshme për shkak të kryengritjes së disa prej vendasve të saj kundër turqve. Thuhet se janë kryengritur 34.000 burra. Fuqia e turqve u raportua një ose dy ditë më parë të

jetë 20.000 burra, të cilët do të marrin një përforsim prej 5000 të tjerë. Shkaku i përgjithshëm i telasheve është mospajtimi i shqiptarëve për të paguar taksat, dhe për t'u sjellë në linjën e pavarur, edhe në çështje të tjera me pjesën tjetër të Perandorisë Osmane.” Për të sqaruar dizajnin e montazhit “një skenë paqësore në një vend të shqetësuar: Dita e

Tregut në Shkodër” redaksia e revistës shkruan: “Do t'u interesoje lexuesve tanë të dinë se ky ilustrim nuk është një fotografi e marrë në mënyrën e zakonshme, por është një kombinim, i

krijuar me zgjuarësi, i listës së tridhjetë fotografive të ndara”. Manipulimi i fotografive përgjatë historisë duhet theksuar se ka një histori relativisht të gjatë. Historia e fotografive si të tilla daton që nga vitet 1860, vetëm disa dekada pasi Niepce krijoi fotografinë e parë në 1814, fotografitë tashmë ishin manipuluar. Portreti gati ikonik i Presidentit

amerikan Abraham Lincoln është një kompozitë e kokës së Lincoln dhe trupit të politikanit jugor John Calhoun.

Rreth viteve 1910, kompozitat fotografike të imazheve të ndryshme u krijuan nga studiot fotografike komerciale për të sjellë anëtarët e familjes së bashku në një foto, kur ata nuk ishin së bashku në realitet për seancën e portretit. Ata ishin prerë nga foto të tjera dhe ngjitur në krye të një fotografie të gruas në të djathtë dhe u fotografuan përsëri në një imazh të përbërë. Në vitin 1937 në këtë fotografi të modifikuar, Adolf Hitleri e hoqi Gebelin, (Joseph Goebbels) (i dyti nga e djathta) nga fotografia origjinale. Mbetet e paqartë pse saktësisht Ggebeli mbeti jashtë favoritit të Hitlerit. Në vitin 1942, për të krijuar një portret më heroik të vetvetes, Benito Mussolini e largoi mbajtësin e kalit nga fotografia origjinale. Në Shqipërinë komuniste dihet që rregjimi i Enver Hoxhës manipuloi me shkas mjaft fotografi, madje disa u kushtuan jetën kundërshtarëve.

+

PROFESIONALIZËM • GARANCI • CILËSI

**ABONIME
INSTALIME
RIMBUSHJE**

PËR MË SHUMË KONTAKTO GËZIMIN: 078 157 359 45

DITËLINDJA E SHKRIMTARES, VILHELME VRANARI HAXHIRAJ “MJESHTËR I MADH”: POEMA QË LIND SI NJË POEZI

Kjo nuk është një ndalesë poetike në Kaninë. Kjo nuk është një qasje për fjalët që metohen të vijnë... Kjo ka të bëjë në vetvete, me një poezi që lëviz në pafjalësi, në vargje, në shtjellën e gjallë, sa në një kënd të nisjes jetike, aq dhe në atë shtysë që pason pena në jetëlidhjen e saj tipologjike. Kjo nuk është një stacionim në hijeshinë e vendlindjes, as një stacion në ditëlindjen e shkrimtares. Kjo është një shkresë që vjen vetvetiu nga fjala e mbirë dhe e korrur në të prushtën e Kaninës, në të mushtën e Vlorës, në të kthjelltën e Adriatikut, në të zhurmtenë e tërësisë që i qaset sa vendasit, aq edhe mikut. Kjo nuk është një ndalesë gramatike, morfologjike, sintaksore, semantike, shkon tek ndalesat e Gramatikës Historike, shkon në rrotacionin e fjalës. Se, poemat dhe shkrimet poetike, kërkojnë fjalë. Kjo ndalesë nuk kërkon fjalë. Fjalët e saj janë në një aradhtë. Ata zbresin në freski dhe mbushen me rini, edhe në këtë 75 vjetor, që ngjan thjesht si një aritmetikë. Ndaj nuk është një ndalesë. Kjo shkresë kërkon muskujt e kujtimeve, dhe ato janë për të gjithë ne, janë sa atje në Atdhe, aq dhe në të gjitha skutat e Globit, ku ndjehet se shkrimi ka jo vetëm mall, lexim, por edhe një grusht me Dhë. Ndaj e thënë më qashtë, në gjuhën e qasjes “ngadale e ngadale”, kjo ese kërkon atë që quhet dashuria kolokuiale. Prandaj ajo që ne e ndjejmë këtu nuk është thjesht një urim. Tek kjo ndalesë, nën stilin kolokuial të të folurit, zakonisht kuptojmë veçantitë dhe ngjyrosjen e fjalimit oral-kolokual të mushtit vendas, që shkrimtarja ka

grumblluar e dhuruar në vite për lexuesin. Gjuha e saj, sa ajo e folur dhe shkruar është zhvilluar në një mjedis urban, është pa veçori dialektore, d.m.th., ka marrë gjuhën e folur dhe e ka bërë një art më vete përtej kufijve të gjuhës letrare. Metojmë pra, se ajo që ne ndajmë këtu nuk është thjesht

Laureat. Ajo është Nënë Laureate. Ajo është kufiri që duhet të mësohet të kalosh për të qenë më shumë sesa një riorganizim i shkronjave dhe alfabetëve, por një përkthyes i thelbit njerëzor dhe i mbush venat tona me një ndjenjë fisnikërie dhe çudie të ndërë kur lexojmë dhe bekojmë

ndalesë me vëmendje poetike, në këtë ditëlindje. Ndjesitë e tejtjeshme mesazhiere që prodhon poetika e saj, ajo që prodhojnë fjalët e shkrimtares, fjalët që ndjejmë të shënojmë paraqesin atë thelb tek i cili edhe një ditë e tillë urimi është një hapësirë e gjerë respekti, fjalët e leximit janë mjete kirurgjikale për të nxjerrë në pah pikërisht krijimtarinë e madhe e të vlerësuar të kësaj shkrimtare. Quæ est mater

njëri-tjetrin dhe mendojmë se duhet të urojmë me zë të lartë: “Gëzuar 75 Vjetorin “Mjeshtre e Madhe”. Gëzuar dhe me shëndet e mbarësi! Po, saktësisht, kjo ishte dhe është pikërisht ajo që ndjeva. E ndjeva se është modeli i një frymëzimi. Modeli i ndjesisë së një vajze, që e mbajti vajzërinë në lotin e saj të dhimbjes, femra që e bekoji feminitetin në moshën e pjekurisë, gruaja që i dha bashkëshortit frymëzimin

e shpresën e jetës, nëna që bekoji fëmijët, gjyshja që mban në sytë e saj respektin e brezave.

Ajo është zam që na mban të ngjitur këtu, duke u ngjitur së bashku mes asaj që na bashkon krijimtarinë letrare, secili nga ne i përmbahemi asaj. Ju të gjithë e njihni atë? Pa shqetësime, ajo do t’ju gjejë kur ju e prisni më pak në pritjen e një libri të ri, mbase kur ju duhen librat që të rikujtojmë se të gjithë jemi në këtë udhë të shkrimit. Prandaj kjo shkresë e thjeshtë nuk është një ndalesë në shkrim. Ky është një vlerë, që është një mirësi, dashuri, mirërespekt. Kuptoni ndryshimin dhe atëherë mund të filloni një udhëtim mental, që nuk ka destinacion tjetër përveç gërshetimit të indit lidhës që na bën të parashikojmë të urdhëruar kur futemi në labirintin e jetës që nis në vendlindjen e autores dhe pasohet në libraritë e këndet ku janë librat e saj të vlerësuar.

Gëzuar ditëlindjen Mjeshtre! Në këtë 75 vjetor, përbërja jetike dhe gjaku, Zoti, fryma, logot dhe arsyeja e kësaj shkrese shkojnë më larg se bedenat e kalasë së një legjende krijuese, duke dalë si fjalë të mbyllura në lotë që formulohen brenda poezisë njerëzore të krijimeve tuaja. E nuk e di në se e dini të saktë aritmetikën e botimeve të Vilhelmes, titujt dhe vlerësimet, fjalët dhe... urimet, unë i di, Juve të gjithëve, ju lutem me mirëkuptim, se jeni të lirë të shtoni dhe ju lutem mos ngurroni të shtoni tuajat, ... të vjetërat ose të rejtat, kujtime dhe urime. Urime për 75 vitet e “Mjeshtres së Madhe”!

ROMANI “AJO VAJZA DHE TË TJERËT”

Romani “Ajo vajza dhe të tjerët” me autore Zamira Hoxha Kamberaj ka për redaktor, shkrimtarin dhe kritikun, Fatmir Minguli. Kopertina dhe punimi grafik i romanit janë realizuar nga Aristark Osmani. 1.

Rikthimi i vëmendjes në një zonë të ngurtë, mes kujtimeve ngacmuese të viteve 1971-1972, duket se është, jo thjesht një frymëzim për romanin “Ajo vajza dhe të tjerët”, por një shtrydhje e asaj që mban memorja, si një pikë e errët në hapësirën e tërë atyre përcjelljeve të moshës dhe të kohës nga vetë udhëjeta e autores. Zamira Hoxha Kamberaj, vetë një vajzë model i asaj kohe, me prindër të shkëlqyer e të mirëedukuar, me një vëlla pilot, e motra pasqyrë të vetë modelit prindëror, po aq dhe e rrethuar në një fis tejet human dhe dashamir në qytetin buzë Adriatikut, e rreth e qark qyteteve të Shqipërisë, natyrshëm kishte arsye të forta të ndjehej me një sy në botën reale dhe me një tjetër në përkujdesjen ndaj fjalëve dhe mureve që dëgjonin dhe flisnin më shumë se gojët e njerëzve. Jo më kot janë vitet 1971-1972. Jo më kot janë dhe faktet e tilla: “Në qytetin e tyre një vajzë e klasës së tetë, lindi një fëmijë të jashtëligjshëm”. Dhe për më tepër fëmijës iu mohua atësia dhe përfundoi në jetimore. Gumëzhinte qyteti nga zërat dhe të gjithë vetëm për atë fakt flisnin. “Në të gjithë shtëpitë, që kishin vajza të asaj moshe të adoleshencës, u vunë rregulla të forta dhe kërkesa e llogarisë u shtua shumë. Nuk mund të hapje dot gojën e të thoje - do shkoj këtu apo do shkoj atje, se menjëherë do të merrje përgjigjen “Jo”.”

Mjaftojnë këto

fjali, si pikënisje në këtë roman të parë të autores Zamira Hoxha Kamberaj, të kuptohet qartë se jeta dhe fatet që përcaktonin atë fatjetë në ato mure të ngurta e të mistershme, ishte dhe mbetet ende një hije e zezë, që mbulon mistere të shumta, të mohura e të panjohura,

të treguara e të heshtura, të dëgjua e të shurdhuara që në lindjen e tyre. Ishin vitet kur “pashë dhe s’pashë, dëgjova dhe s’dëgjova” ishin më shumë se kurë në funksionin e mprehtë të kalitjes dhe edukimit të njeriut të ri, të edukatës morale dhe politike, të gabimeve që Partia nuk do ti falte kurë. Njerëzit, nëse do ta quanim të tillë ekzistencën e tyre në atë dritëhijë, më saktë njeriu i ekzistencës dhe i mbijetesës, ai njeri i parimeve, apo më saktë “ajo vajza” e romanit mbesin një mister i dyfishtë. I dyfishtë, është

izolimi, brenda izolimit. Izolimi për hir të moralit, sikurse ndodh me narrativin “Kushedi sa vajza u mbyllën brenda dhe nuk i lanë të vazhdonin as shkollën”.

Natyrisht brenda këtij izolimi brenda vetë izolimit ishte edhe ajo vajza, që “ishte shumë e re, vetëm 14

vjeç dhe vinte nga një familje intelektualësh”. Arsyet? Janë të qarta. Gjithkush pos narrativit në roman duhet të jetë mirë e më mirë, edhe kur nuk është kështu, duhet të fejojë e të martojë fëmijët e tij dhe duhet të jetë më shumë se sa i lumtur në një izolim të tillë, sa të vetë fateve të jetës, por edhe të vetë jetës së izoluar në shërbim të fateve. “Ajo vajza” është vetëm 14 vjeçare, që e do shkollën, librin dhe madje shkruan dhe e dashuron poezinë. Është e rrethuar me një familje të plotë, me vëllezër e motra

dhe natyrisht duhet të ndjekë udhën e tyre, si në fatin e vetë jetës, ashtu edhe në atë të martesës. Duhet të jetë e tillë se morali është kryefjala dhe prindërit me një edukatë e moral të fortë, natyrisht nuk do ta duronin një “gabim”, që nuk e falte partia dhe partishmëria, edhe pse format e tyre kanë disi kahje ndryshe: “Mamaja ishte shumë e rreptë me fëmijët, kurse babai ishte më i urtë.”

Kjo shkon në shkas edhe me kohën, me vështirësitë e asaj kohe, kur “ekonomia ishte shumë e dobët dhe çdo gjë merrej me tollona”. Por, morali i diktuar bënte të tijën, nëna kishte arsye të tjera të bëhej e fortë dhe kërkuese deri në pikën më të fortë, nuk duhej kundërshtuar, nuk duhej folur me zërin që nuk shkonte përshtat me atë moral. Ishte edukatë? Ishte normë? Vetë jeta e kësaj familjeje ishte një rrjedhë në këtë shtrat edukate, në këtë normë: “Martesa e dy vëllezërve të mëdhenj dhe e motrës së madhe erdhën shpejt e shpejt e njera mbas tjetrës. Vëllai i madh u martua dhe pasi ndejti ca kohë me nusen aty, më vonë mori shtëpi më vete, edhe vëllai i dytë u martua dhe mori shtëpi te banesat, që bënte ndërrmarja me punë vullnetare, kurse motra e madhe u martua në Tiranë dhe mori një djalë me rreth miqësie dhe nga një familje e mirë.” Dyzimi shkon përtej “familje e mirë” tek pyetja që lind vetvetiu. “Kush ishte familje e mirë?!” “Ishte shumë rehat”. “Mamaja sa nuk fluturonte nga gëzimi që e kishte dhënë motrën aq mirë”. Mamaja e tyre ishte një grua shumë e bukur, e rregullt dhe gëzonte një respekt të veçantë në të gjithë qytetin. “Edhe i ati ishte një burrë i pashëm, ... (vijon ne faqen 17)

(vjon nga faqja 16) ... autoritar dhe shumë i dashur.”

2.
Por, jeta është e ndërlidhur në roman. Jeta e familjes është një pikëlidhje me anën tjetër, rrugën, fqinjin, dhe tërë lidhjen brenda një rrethi që forcon në të gjitha hallkat e tij izolimin brenda izolimit të njeriut protagonist në këtë jetë. Gjithë me familjen e vajzës është një familje e varfër. “Ajo vajza” e romanit ishte shoqe dhe moshatare me njërin nga gocat e asaj shtëpie. Mamasë sikur nuk ja kishte qejfi që ajo shoqërohej me atë vajzë. Dhe kjo ishte dhe një fakt

që forconte izolimin brenda izolimit: “Dëgjo këtu - i tha ajo, - të jetë hera e parë dhe e fundit që të shoh ta sjellësh në shtëpi atë bythë lakuriqen, pse nuk ke shoqe më të mira ti, që meresh me atë?”

-Po pse ç’kanë ato moj mama, ata janë njerëz shumë të mirë, gjynah, mos i thuaj ashtu – e kundërshtoi vajza.

-Mos guxo të më kundërshtosh mua - ngriti zërin mamaja dhe e goditi me një shpullë turinjeve.

Vajzës së shkretë iu bënë sytë xixa dhe filloi të qante.

-As ti s’ke për të shkuar më në shtëpinë e tyre - i tha

e ëma – zate, se të shoh të shkosh atje - e ndaloi e ëma.” Ndaj gjërat shkojnë e rrethrotullohen në atë pikë të izolimit brenda izolimit. Si shkas është varfëria dhe injoranca që prodhohet nga tisi i moralit në shërbim të këtij izolimi dual. Por si gjithnjë izolimi ka dhe të çarrat e tij dhe njeriu në jetë e gjen formën të shpëputet për të gjetur sadopak liri: “Fëmijët u futën në det kurse gratë vazhduan muhabetin, ndërsa vajza fshehurazi shkoi e u bashkua me familjen e shoqes dhe me fëmijët e tjerë. Luanin dhe qeshnin dhe ajo bënte

muhabet me shoqen. Pak me larg se ato, ajo sheh një djalë që lexonte një libër dhe ishte aq shumë i përqëndruar në të, sa as shihte as dëgjonte se ç’bëhej aty.

-Kush është - ky pyeti shoqen.

-Eshtë vëllai - im tha shoqja,- ashtu është ai, po filloj të lexojë as nuk do me ditë ça bëhet.

Vajza ja hodhi sytë për të disatën herë, ishte një djalë shumë i bukur me flokë të zeza dhe me sytë të zinj.”

KUJDES! PAKETA “ANTI-SHPIFJE” NUK ËSHTË KAQ E THJESHTË!

Ditën e mërkurë u miratua në Parlamentin e Shqipërisë, paketa anti-shpifje, e cila u kundërshtua nga opozita, gazetarët, shoqëria civile, por edhe nga mjaft qytetarë, të cilët protestuan. Pavarësisht reagimit, Kuvendi i Republikës së Shqipërisë nuk ndryshoi qëndrim, duke miratuar ligjin. Tashmë pritët nëse Meta do të dekretojë ligjin apo jo. Sakaq mjaft zëra nga jashtë vendit kanë thjeshtuar se kjo paketë nuk shërben në të mirë të fjalës së lirë. Mësohet nga mediat se Daniel Koski, i ngarkuari me punë i ambasadës së SHBA ka dhënë një mesazh të qartë për shoqërinë shqiptare, ndërsa u bëri thirrje “që mos të kthehen kurrë në një vend ku mungon fjala e lirë”.

Duhet theksuar, se vërtet shumë vende kanë miratuar ligje në përgjigje të dezinformave në internet dhe gjuhës së urrejtjes në vitet e fundit, por këto gjithnjë kanë qenë të kritikuar dhe kanë shërbyer në të kundërt, ose për qëllime të theksuara politike. Kritikë thonë se mund të përdoren gjithashtu për të heshtur kundërshtarët politikë dhe maskuar mosmarrëveshjen. Autoritarizmi në internet më gjersisht është në rritje, dhe

ka vite që ka një problematikë të kritikuar në mjaft raste. Por, ajo që ndoshta është më shqetësuese është prova që shfaqet se mbylljet e blogjeve dhe anëve të tjera mediatike të ngjashme, mund të ndihmojnë në nxitje të dhunës. Një punim pune i botuar në shkurt të këtij viti nga Dr Jan Rydzak, një studiues në Inkubatorin e Politikës Dixhitale të Stanfordit, shikon efektet e mbylljeve në disa vende, sidomos në Indi. Hulumtimi sugjeron, se ndërprerjet e informacionit “detyrojnë pjesëmarrësit në veprimet kolektive të zëvendësojnë taktikat jo të dhunshme me ato të dhunshme, që kanë më pak mbështetje në komunikim dhe koordinim efektiv”.

Jan Rydzak është një studiues i Kërkimit dhe Drejtor i Asociuar për Programin në Inkubatorin Global të Politikës Dixhitale të Universitetit Stanford (GDPI). Ai ka një doktoraturë dhe një MA në Qeverisje dhe Politikë Publike nga Universiteti i Arizonës, si dhe një Master në Gjuhët Moderne nga Universiteti Maria Curie-Sklodoëska në Poloni. Dr Jan ka punuar në kryqëzimin e kërkimit, politikave dhe komunikimit për të drejtat e njeriut në mjedis të ndryshme, përfshirë Komisionin Evropian dhe

Iniciativën e Rrjetit Global me shumë palë të interesuara përmes një Felloëship të Google Policy. Hulumtimi i tij i doktoraturës u përqëndrua në ndërprerjet në komunikimin dixhital (mbylljet e rrjetit) dhe efektet e tyre në veprimin kolektiv, si ndër-kombëtar, ashtu edhe nën-kombëtar. Ai ka botuar një raport mbi të drejtat e njeriut dhe mbylljet përmes GNI si dhe komentit në Politikën e Jashtme. Ndaj fjala e tij e bazuar në realitetin e kërkimeve shkencore, duhet të konsiderohet edhe nga Parlamenti i Shqipërisë, nga Institucioni i Presidentit dhe nga të gjithë ata që e kanë mbështetur sadopak këtë projekt të Qeverisë Shqiptare të quajtur paketa anti-shpifje. Faktet janë akoma më kokëforte, nëse e ndjekim edhe një prononcim të

hershëm të ish Ambasadorit amerikan në Bullgari James Pardeë: “Sot, nuk ka grupe të pavarura të mediave ndërkombëtare, ato janë zëvendësuar nga lokale oligarkët dhe “biznesmenët” që përdorin mediat për të ndikuar qeverinë dhe gjyqësorin.” Sipas diplomatit, kjo tregon më se qartë se një vend i tillë është “i infektuar nga korrupsioni i përhapur” dhe mjedisi mediatik është degraduar rëndë. Ndërsa kjo ka ndodhur në sfondin e sundimit 10-vjeçar të Borisov, dhe është parë si një arsye e fortë nga Diplomati amerikan, natyrisht është edhe momenti që të mos shikohet si një heshtje e një problem i kapërcyeshëm nën pushtetin pak a shumë të ngjashëm të Kryeministrit të sotëm shqiptar.

DRITË MBI ERRËSIRËN E HIJES NGA LIBRAT E DAHRIT

Një nga blloqet e zhvillimit emocional është frika nga ajo që qëndron e varrosur në pavetëdijen tonë. Carl Jung e quajti këtë zonë, të cilën ne nuk jemi të gatshëm ta shikojmë dhe ta zotërojmë, “hije”. Ai tha që vetja nuk mund të shërohet, dhe e tëra nuk mund të ndjehet e lehtësuar, përveç nëse shikojmë dhe njohim hijen. Kjo do të thotë që e varrosur brenda të gjithëve, në atë që Jung e quajti “pavetëdije kolektive”, është gjithçka që ne nuk e pëlqejmë më shumë si një hije të tillë të dukshme e të padukshme, dhe as ta pranojmë për veten tonë, por e paqtojmë në disidasinë tonë, që varion në fusha e segmente të tjera interesash. Studiuesi i pavarur shqiptar, Fahri Dahri, në katër libra të tij, duke filluar me “Realitete që vuvosin akuzat greke”; “Enigma e Çamërisë”; “Çamëri, ne kurrë nuk do të të harrojmë!” dhe “Dhembja dhe Moshkali i Çamërisë” në një hapësirë kohore relativisht të shkurtër 2016-2019 ka mundur të na japë një mundësi përtej “hijes” dhe “pavetëdijes kolektive” në një tematikë sa të prekshme dhe aq të inskenuar nga palë që ndodhen dhe ndoten ende brenda hijes, një rrugëtim se si intelektual i penës mund të ndodhet larg dhe afër hijes dhe pavetëdijes kolektive.

“Realitete që vuvosin akuzat greke” vjen për lexuesit e fushave të ndryshme si libri i jetës për një studiues, “Çamëri, ne kurrë nuk do të të harrojmë!” si një testament gjenetiko-politik, “Enigma e Çamërisë” me gjurmime dhe vlera historike e realitete, ndërsa “Dhembja dhe Moshkali i Çamërisë” është një grumbullim studimesh. Kur shikojmë dhe lexojmë në fakt në të katër këto libra, ne ristrukturojmë “frikën”, jo si thjesht frikën tonë

nga e panjohura, por nga tërë ato dukuri e anekse të cilat janë me të vërtetë një frikë që ushqehet nga ajo që është në thellësinë e të pandërgjegjshmes, nga e cila dhe tek e cila është e dobishme të kemi një sens humori dhimbës, por jo një zbhirrim dhe sprapsje.

Kështu tek “Realitete që vuvosin akuzat greke” autori ndalet nga rendi i domethënies që nis tek Thesprotia-Çamëria dhe çamët etnikisht iliro-shqiptarë deri tek njohuri për qendrën e banimit Risan (Rrëzanj). Në 180 faqe të ngjeshura me aftësi sqaruese autori tregon me fakte se realiteti dhe tërësia e struktur domosdoshmërisht kashtë realitetit kanë prodhuar frikën e Jung, dhe atë që ai e quan pavetëdije kolektive. Në këtë libër autori mer për sipër të shtojë për lexuesin e tij enigmën dhe kërshërinë enjohjes dhe zgjimit mes eseve të botuar më parë në shtyp dhe në mediat online.

Tek “Çamëri, ne kurrë nuk do të të harrojmë!” testamenti gjenetiko-politik na udhëton mes egërsisë së çamëve përballë egërsisë njerëzore gjatë 100 viteve dhe na sjell fakte nga letra e mirënjohje, shkolla e angazhime, si edhe hjaft tematika të tjera, që hera-herës shkojnë përtej kësaj tematike. Tek “Enigma e Çamërisë” lexuesi pret të ndjekë më tej gërmimet historike dhe nohuritë rreth kësaj teme, të cilat janë jo të pakta në këtë vëllim prej rreth 300 faqesh. Vetë titull “Dhembja dhe Moshkali i Çamërisë” në këtë grumbullim studimesh na shpie në një kërshëri më të madhe, por që në jo pak raste ndalet dhe në probleme të politikës së ditës. Fahri Dahri duke mëshuar fort në atë që delegon tek lexuesi, na sqaron se “Njeriu i parë që është shfaqur në rajonin e Thesprotisë daton

në periudhën Mid Paleolithic (e mesme Paleolitike) ($\pm$ 250.000 – 35.000 B.C.). Rreth viteve 2.000 para Krishtit (B.C.) në Thesproti, u vendosën në mënyrë paqësore, kolonët mikenianë (1). Kolonët mikeanë hodhën themelet e para të ndërtimeve të fortifikuara në

Thesprotisë, të cilat pasohen edhe nga themelimi i kolonive të Ileanëve, Korinthisit dhe Kerkyrasit gjatë vijave bregdetare (shek. VIII -VI pes). Pra studiuesi nuk kërkon debat, por nëpërmjet fakteve qartëson për lexuesin e tij atë që na afron njohuria deri më sot në këtë pikë. Ja ku bazohet ajo: “Deri para krijimit të shtetit Grek dhe idelogjisë së tyre “Megalloidhesë”, banorët e etnisë shqiptare (arvanitas, çamo-suliotë dhe shqiptarë-ose toskë e gegë), kanë treguar karakterin vital të fqinjësisë së mirë me grekët, duke luftuar krah për krah dhe me pasion të lartë kundër pushtuesve të Greqisë dhe trojeve të tyre, nga lashtësia deri në shekullin XIX-të. Sjellim në kujtesë dy raste tepër vendimtare: 1.- Në referim të Herodotus (lindi në Halikarnas rreth vitit 484 pes dhe vdiq 425 pes, autor i veprave antike të filozofisë që shumë shkencëtarë i marrin si pikënisje në punët e tyre), (The Histories botuar nga A.D. Godley, 1920), dallohet roli i pamohueshëm ndihmues që i kanë dhënë banorët e Thesprotisë, grekëve në lashtësi: “Të gjithë banorët që jetojnë në këtë anë të Thesprotisë dhe lumit Acheron morën pjesë

në luftën e grekëve, në betejën detare të Salaminës. Thesprotët, Ambrakët dhe Leucadians, ishin ata që erdhën nga vendet më të largëta për të marrë pjesë në luftë”. 2.- Sikundër dihen edhe luftërat e përbashkëta të shqiptarëve me grekët kundër pushtuesve të huaj deri në arritjen e pavarësisë dhe krijimit të shtetit Grek në vitin 1830 si dhe pabesitë greke, të cilët nuk u qëndronin marrëveshjeve. Sot Thesprotia/Çamëria për Greqinë është hyrja kryesore detare e vendeve të Evropës Perëndimore. Roli i saj është përmirësuar për shkak të funksionimit të portit të ri dhe të rrugës Egnatia. Të dy këto projekte madhore e bëjnë Gumenicën, kryeqytet të prefekturës së Thesprotisë, një nga qendrat më të rëndësishme të transportit në Evropë.”

Këto e mjaft fakte të tjera në leximin dhe përcjelljen e katër librave të Fahri Dahrit, na japin një arsye më të fortë se intelektuali, në formën e tij më të mirë mund të shkojë përtej asaj që na dikton Jung. Dahri, sidoqoftë ndriçon dhe hedh dritë në hapësirën e hijes së errët shqiptare dhe zgjon “pavetëdijen kolektive” nga gjumi në shtratin e interesave misterioze.

BIG BOSS SERVICES UK LTD URON 2020

Ndërsa sezoni i festave ishte mes nesh, ne e gjejmë veten duke reflektuar në vitin që lamë pas dhe ata që kanë ndihmuar në formimin dhe rritjen e biznesit tonë, na thotë drejtuesi i Kompanisë shqiptare, Big Boss Services UK Ltd, Gazmend Cufaj. Ne jemi jashtëzakonisht krenarë, që kemi arritur synimet tona disavejçare, ndaj edhe mbledhim si gjithnjë anëtarët e kompanisë sonë, bashkëpunëtorët tanë dhe të tjerët që na ndihmojnë në analizën tonë festive vjetore. Big Boss Services UK Ltd pranon që biznesi i kompanisë ka një ndikim në komunitetin ku ata punojnë dhe ndaj bëjnë çmos të marrin në konsideratë fqinjët dhe publikun kudo që punojnë.

Kompania dhe drejtuesi i saj, ofrojnë mbështetje të vazhdueshme për komunitetin, duke përfshirë programet e sponsorizimit, donacionet bamirëse, punën

vullnetare dhe të tjera, sikurse ishte ndihma e kompanisë për dëmet e shkaktuara nga tërmeti në Shqipëri.

Big Boss Services UK Ltd u themelua disa vjet më parë dhe ka ndërtuar një reputacion për kryerjen e punës me cilësi të lartë dhe për përfundimin e projekteve në kohë. Biznesi i përsëritur i vazhdueshëm është dëshmi për një shërbim cilësor që ofrohet përmes një qasjeje të drejtpërdrejtë për të kuptuar dhe tejkaluar kërkesat e klientit të kompanisë. Kompania ka burimet, aftësitë dhe përvojën për ofrimin e zgjidhjeve të ndërtimit, rinovimit, zhvillimit dhe mirëmbajtjes në një gamë të tërë sektorësh;

përfshirë kujdesin banimin, rikonstruksionet me shumicë e me pakicë, ato komerciale, industriale dhe ato që lidhen me kohën e lirë.

Big Boss Services UK Ltd ka ndërtuar reputacionin e tij për shërbim cilësor duke siguruar kontrata partneriteti kornizë me një numër klientësh publik dhe privat. Më shumë se 50% e qarkullimit aktual prej disa

milionë është nga kornizat partnere dhe marrëveshjet afatgjata.

Zgjidhjet e kësaj kompanie të integruara të ndërtimit janë mbështetur nga një staf i avancuar teknologjikisht, një strukturë tradicionale e efikasitetit që ofron zgjidhje të respektuara e të vlerësuara nga puna, trajnimi dhe zhvillimi kryesor.

BIG BOSS SERVICES
(UK) LTD
BUILDING CONTRACTORS

Instagram: [big_boss_services_uk_ltd](#)
Twitter: [@BigBossServices](#)
Facebook: [BigBossServicesUKLtd](#)

OUR SERVICES INCLUDE:

Guttering	PVC Windows	Plastering
Painting	Loft Conversion	Carpentry
Decorating	Extensions	Roofing
Power Clean	Kitchen Fitting	Brickwork
Scaffolding	Bathroom Fitting	Tiling

Tel: 020 8591 9198

Mobile: 07747 143 704 / 07883 029 474

Email: bigboss.services@yahoo.co.uk

website: www.bigboss-service.webs.com

UTR: 7168616298

CRN: 8344897

VAT NR: 215642524

Shesim apartamente në Durrës, Tiranë dhe ne zonën e plazhit deri tek Mali i Robit

Kontakt: 07883029474 dhe 00355685309800

DOLLI ME “SLIVOVITZA” NË DASMËN E ZOGUT

(Nga gazeta ditore “The Daily Telegraph” (14 shkurt 1938)
Nga JAMES MACDOUGALL
(I cili kaloi ca kohë në Ballkan)

Romantisti më i jashtëzakonshëm në botë, Mbreti Zogu i Shqipërisë, sundimtar i l, 200, 000 Ghegs dhe Tosks, më në fund ka gjetur një grua për të ndarë fronin e tij të Ruritania. Ajo është konteshja e bukur hungareze Geraldine Apponyi. . . , “» Disa javë më parë, ajo ishte një shitëse e kartolinave në një cep të paqartë të Bibliotekës Komunale të Budapestit. Sot fiset e Shqipërisë po bërtasin emrin e saj në festat e çmendura të fshatit që festojnë tradhtinë e Mbretit të tyre. Mendja perëndimore vështirë se mund ta vlerësojë sinqeritetin e një miqësie të realizuar përmes kanaleve diplomatike dhe kopjeve të karbonit të propozimeve zyrtare, por Zogu është i vërtetë për besimin e tij Muhamedan. Kur një Muhamedan dëshiron një grua, ose një tjetër, ai merret me këdo tjetër përveç personit të interesuar menjëherë. Mendoj, sidoqoftë, nga ato që dëgjova për Mbretin Zogu, në Ballkan, se ai do të tregonte pak më shumë përsosje se kjo. Për më shumë se dhjetë vjet Zogu ka pasur një ekip avokatësh në përgjithësi duke pastruar përhumbjet e bukurive të Evropës dhe Amerikës në kërkim të një gruaje për të. Në vitin 1934, kur isha në manastirin e Ohrit, në kufirin shqiptar, në fshatin Ohër kishte skena Bacchanalian. Thashethemet kishin hasur në malet e Kosovës duke kaluar në këmbë, duke thënë se Mbreti Zogu ishte fejuar me një Amerikan të pasur.

Ata kanë humbur shpresat

Fshatarët e pushuar nga Slivovitza - pije e fuqishme ballkanike - shpresonin se ajo mund të kishte mjaft për të paguar disa nga borxhet kombëtare të Shqipërisë. Kjo nuk është aq fantastike kur vjen

nga një komb i cili kurrë nuk e dinte kuptimin e një sistemi monedhash deri në vitin 1924. Dihet shumë pak për Zogun, një nga monarkët më të vetmuar në Evropë, dhe shumë pak kredi i është dhënë atij për gjërat e mahnitshme që ai ka bërë. Ai ka parë më shumë nga bomba marramendëse të anarkisë se çdo monark tjetër në shekuj. Ai ka qëndruar ballë për ballë me atentatorë të mundshëm - miq të vjetër të tij - dhe ai i ka dërguar ata në skuadrën e pushkatimit. Në moshën 33 kurajo, ai u përball me një veprim armiqësor, i cili e detyroi atë të largohej jashtë vendit. Por ai u kthye përsëri pas komplotit në Beograd, për të fituar zemrat shqiptare, presidencën dhe fronin.

Zogu ishte i vetmuar

Kur e mori fronin ai filloi të ndjejë vetminë e izolimit të tij. Ai nuk mund të vëllazërohej si “një nga djemtë”. Ai kuptoi kërkesat e mbretërisë dhe domosdoshmërinë për një farë përkushtimi shpirtëror ndaj fronit. Musolini, prej vitesh, ka dashur t'i japë Zogut një grua, dhe Mussolini, sot është pak i mërzhitur. Zogu dikur ishte djali i vogël më i mirë në shkollën e Musolinii dhe tani është më trulllosësi i tij. Më 1928 Zogu i dha Italisë pothuajse të drejta koloniale

mbi Shqipërinë. E lejoi që ajo të krijojë kode të së drejtës penale dhe civile, për aq kohë sa ata nuk ndërhyjnë në drejtësinë fisnore, të ndërtonin një rrugë të bukur strategjike drejt vendit në Jugosllavi, dhe i lejoi Italisë t'i jepte një kredi prej katër, apo pesë milion lirash. Mirënjohja më e vogël që Zogu mund t'i tregonte Musolinit, të themi italianëve, ishte të martohej me disa nënshkrime simpatike. Asnjë nga ato për Zogun. Ai ka qëndruar mbi nënshtrim gjithnjë, pasi Zogu, i Ati, i dha atij një bekim në ditëlindjen e tij të gjashtëmbëdhjetë dhe e bëri një njeri prej tij. Një histori e bukur tregohet në Tiranë, dhe është në të vërtetë e vërtetë, ajo e gjenit të Zogut për pavarësi. Përmes teleskopit të tij nga Pallati Mbretëror ai mundi të shihte katër persona udhëtues që luanin poker në dhomën e gjumit të hotelit të tyre në Tiranë. Ai telefonoi për të pyetur nëse mund të bashkohej në lojë. Asnjë histori e Ruritania nuk për afroi kurrë mbretërinë malore të Shqipërisë. Nuk ka një tramvaj në mbretëri, as një tren. Autobusët largohen nga Durrësi, Elbasani, Tirana dhe gjetkë për në fshatrat malorë, më shpesh me tre pasagjerë dhe një grup roje të armatosur prej gjashtë vetash. Secili djallë, kur mbush moshën 16 vjeç, merr një armë nga babai i tij, në këmbim të së cilës ai jep një betim solemn

për të mbrojtur farefisën e tij, dhe për të nderuar gratë e tij.
Rekorde të zymta

Muret e fshatrave janë të mbushura me të shtëna, të dhëna të zymta të feudeve antike. Ushtria është e vetmja “klasë shoqërore” e Shqipërisë. Oficerët janë veshur në mënyrë madhështore në traditën e Ballkanit. Gjeneralët vijnë në jetë brenda natës, promovimi është shpërblimi i sakrificave qesharake. Vlen një oborrar i lyer prej ari për të shpëtuar qenin e mbretit. Disa oficerë janë nakatosur aq shumë me qasje ari, saqë forma origjinale e uniformës është humbur. Zogu kohët e fundit i vuri në ushtri të gjashtë motrat e tij. Ata janë vajza të bukura, por duken pak qesharake kur marrin vendin e tyre përkrah vëllait të tyre në manovrat e ushtrisë. Sidoqoftë, Zogu rregullon me kënaqësi me rregulla të jashtëzakonshme mbretërinë e tij të vogël të papërpunuar. Është i vetmi vend ku gjakmarrrja dhe hakmarrrja janë akoma pjesë e kodit shoqëror të njerëzve. Ata tregojnë madje edhe në Elbasan, ku autostrada Romake, nga Durrësi zhytet në luginën e Drinit, në kufirin maqedonas, se i riu Ahmed Beg Zogu favorizon ligjin e vendndodhjes. Sidoqoftë, kur mori fronin, ai modifikoi ose forcoi lart kod, dhe i dha asaj një qëllim më të nderuar.

BASHKËBISEDIM LETRAR ME POETIN PETRIT RUKA

Histori e vërtetë? A ka një të tillë, a ekziston një e tillë? Jeta është mësuesi më i madh. Dhe kështu vetë jeta është një histori. Por, a është edhe kjo një e vërtetë? Sidoqoftë le ta themi se jeta është mësuesi ynë më i madh. Dhe si të gjithë mësuesit edhe ajo na rrëfen, na kallëzon, na udhëheq, me e nëpër hitori të shumta. Të vërteta? Ajo na jep madje edhe detyrën për të shkruar, krahas detyrave të tjera. Dhe na kërkon mes shkrimit jo pak herë... edhe një ese.

Një ese për dikë që na frymëzoi në jetë. Unë do ta shkruaja menjëherë për nënën time, nuk më duket se është e vështirë me tu parë. Se sikur të mos ishte për të, nuk do të isha as unë. Ajo ndriçoi zemrën time në një mënyrë të veçantë. Ndërsa jeta, në rolin e mësuesit tim lexonte esenë e ditës.

Ajo lexoi çdo rresht me theks dhe mori frymë hera-herës me hir, dhe jeta u mbush në lotë. Të gjithë lotët filluan të rrullonin mbi fytyrën e saj. Kjo e bëri zemrën time të buzëqeshte, dhe u ndjeva vërtet mirë. Kisha shkruar një ese të vërtetë për një të vërtetë. Tashmë edhe jeta e kishte mësuar dhe e kuptoi se eseja ime ishte vërtet, për nënën time, për një të vërtetë. Se rritja e një fëmije duhet të jetë një gjë frymëzuese.

Edhe pse jemi vetë prindër, nuk është e vështirë siç duket, që një e vërtetë të thuhet ashtu sikurse përjetohet në jetë.

Nëna na mësoi gjithçka mbi të thjeshtën, qoftë një të gabuar apo një të drejtë tek vetë e thjeshta. Ndaj të gjitha esetë për nënën janë një e vërtetë. Janë vërtet tek e drejta.

Ajo ka një ndikim të madh në jetën tonë, edhe kur atë e kuptojmë vonë. Përmes kundërshtimit të jashtëzakonshëm, por lidhjes së dashur, ajo na mëson zgjuarësi dhe jo

përsosmëri. Histori të vërtetë.

Këtë besoj se e ndjen edhe djali që u përkëdhel nga nëna filadeve poetike të Tepelenës. Ndaj nëna është tek ai jo pak herë, ndoshta jo aq sa tek të gjithë, por thjesht e me vlerë. Në këtë pikë, lidhja e nënës me poezinë, të vërtetën dhe jetën na shpie në këtë bashkëbisedim:

F. Terziu: Ju e përshkruani bukur nënën tuaj edhe kur ajo ndodhi të jetë në udhën e ikjes "Ajo, lutej të shkonte, ne se linim të ikte". Si e mendon pas leximit e rileximit këtë autori i kësaj poezie: "E shkreta nëna ime?"

P. Ruka: Faleminderit i dashur Fatmir që po më bën të flas për Nënë. Nuk besoj se ka gjë më të bukur në këtë botë se sa të flasësh për nënën. Kam hasur gjatë jetës sime njerëz krejt të zakonshëm që duke folë për nënë e tyre, gati sa nuk këndonin, fjala u merr një peshë poetike, frazat u rrjedhin si të ishin vargje këngësh. Ja që kështu ndodh.

Momenti i ikjes së më të shtrenjtit njëri në jetë, Nënë, është nga më tronditësit për këdo, mendo pastaj për një poet. Do të kisha plasur nëse një ditë nuk do ta kisha shkruar atë poezi. E shkruajta që të

shpëtoja, poezia këtë mision ka; të çliron nga ai lëmshi i madh i mbresave që e kemi përherë të madh në zemër. Poezia ia del ta zvogëlojë atë lëmsh dhembjesh. U shkruajt shumë kohë më vonë se sa ikja e saj. Me sa duket procesi i fermentimit është një domosdoshmëri në çdo lloj krijimi, aq më shumë në poezi. Duhet të largohesh nga ngjarja, që ajo të të mos mbysë me detajet e saj të shumta. Si të thuash duhet të zërë mbi të një lloj avulli (prej mallit) edhe është kjo hukama mbi qelqet e kohës që e bën poezinë...

Në labëri fjala "e shkreta nënë" i shkreti baba, motër etj, ka një shumësi nuancash kuptimore të pafundme. Kur gjeta titullin, më duket se gjithçka u bë e lehtë. Dhe ja, një mundim i gjatë më në fund u bë "këngë", poezi. Unë mendoj se fjala këngë është më e denjë se sa fjala poezi, po ne i jemi nënshtruar një fjale me "internacinalë". Më vjen shpesh keq që ne nuk e kemi të plotë vetëdijën se shqipja jonë i ka të gjitha fjalët e duhura për çdo fenomen dhe ndjesi. Iasushi që e kish të lartë këtë ndjenjë, shumë poezi i emërtonte Këngë, p.sh "Këngë pleqërishte" etj. Por letë kthehemi tek poezia e ndjesë në se po zgjatëm. Ishte vërtetë

një përjetim i çuditshëm ajo vuajtja e saj e gjatë tre ditësh në koma. Ne nuk e linim të ike me gjithfarë marifetesh shkencore. Por thellë në vetëdije, unë, më i vogli i saj, e ndjeja se ajo donte të ikte. Ishte një vendim i tmerrshëm po në fund unë e mora.

Në koridor me mjekun, aty sy më sy, u pamë tërë një jetë vendosëm për Po! Nisur astronomia ime e bukur drejt yjeve Digj lotët e mi për t'u ngjitur ku do...

Ishte një ferr ai vendim, por unë duhet ta prisja atë kordon dashurie (oksigjeni) ashtu siç kish bërë dhe ajo në lindje. Në një farë mënyre tashmë duhet ta rilindja unë duke i dhënë lirinë e pafund të amëshimit. Misioni i saj kish mbaruar. Dhe ajo, si të gjithë ne, një ditë, (ashtu siç thotë diku Borhesi) përfundojmë në një histori, në një libër...

Ja këto besoj se kam mundur t'i them tek kjo këngë për të.

Në fund të fundit ishte vajtimi i saj me ligje që vonoi pak, por shpesh loti i burrit shpërthen me vonesë...

(Vazhdon në numrin vijues)

TË MBËSHTESIM TË RRINJTË, POR TË MOS LEJOJMË URREJTJEN MES BREZAVE.

Një nga komentet e fundvitit që lamë pas ishte pak a shumë i tillë: “Urojmë që revista letrare “Fjala e Lirë”, të mos publikojë më krijime të pleqeve dhe atyre që u ka ikur koha...”. U mendova gjatë dhe personit “krijues” në lidhje me këtë koment nuk i ktheva përgjigje, përveçse urimet e mia dhe Gëzuar Vitin e Ri 2020!. Ai u interesua të publikohej komentimi... dhe vetëm atëherë unë u ndala më shumë dhe i thashë se kjo ishte ofenduese dhe se ishte e pastër ajo që quhet “moshizëm”. Ai nuk u ndje më. Dua të sqaroj lexuesit e mi se moshizmi është paragjykim, ose diskriminimi në bazë të moshës së një personi. Në mesin e krijuesve, po aq dhe tek disa të tjerë, moshizmi është bërë një paragjykim i pranueshëm, madje edhe i festuar. Është një lloj kornize ecjeje që parashihet vetëm nga disa në formën e sipërme. Moshizëm është ai ‘izm’ që i jepet një kalim falas për një mllef apo një qëllim të caktuar. A nuk është urrejtja për gjyshin dhe gjyshen një mllef? Kohët e fundit, në SHBA, ish-presidenti amerikan Barack Obama bëri zhurmë me disa editoriale, duke folur për njerëz të moshuar... që nuk janë në gjendje për të dalë në rrugën e tyre dhe që asnjëherë nuk përpiqen të gjejnë rrugën e duhur. Kështu ai doli kundër njerëzve të moshës së vet dhe ndaj 58-vjeçari nuk duket sot se është i vetmi politikan më i vjetër që kthehet kundër grupit të tij të moshës. Në Britani të Madhe që nga votimi i Brexit, 76-vjeçari Liberal Demokrat, Vince Cable, ka vendosur barrikadë mendimi kundër votuesve më të vjetër të lënies së Europës. Kjo jo pak herë u përdor në Shqipëri nga kreu i PS-së, Edi Rama, në zgjedhjet e tij të kaluara elektorale, kur ai garonte me sloganin “Fajin e ka Saliu, ..., Plakushi, Gjyshi”. Por ndërsa dy të parët dolën humbës në vendet e tyre me

këto mendime, në Shqipëri kreu aktual i Qeverisë mori edhe një mandat të dytë?! Në letrësi dhe në autorësi ka mjaft fakte shqiptare dhe

e tij në mediat sociale. Ajo madje u përdor me zell në parlamentin e Zelandës së Re nga politikanë i Gjellbër Chlöe Searbrick si përgjigje ndaj

të huaja. Autori Ian Russell McEëan gjithashtu denoncoi gjysëmndjekësit e tij të moshuar, kur me kënaqësi parashikoi që deri në vitin 2019, 1.5 milion lexues të vjetër, kryesisht Brexiterat, me një këmbë në varret e tyre, mund të lëkundin opinionin publik drejt qëndrimit në BE. Ian Russell McEëan, CBE, FRSA, FRSL është një romancier dhe skenarist anglez. Në vitin 2008, gazeta britanike “The Times” e paraqiti atë në listën e saj të “50 shkrimtarëve më të mëdhenj britanikë që nga viti 1945” dhe gazeta “Daily Telegraph” e renditi atë në vendin e 19 në listën e “100 njerëzve më të fuqishëm në kulturën britanike”. Nga ana tjetër shprehja ‘OK Boomer’ u bë virale vitin e kaluar pasi një i ri postoi një klip të vetin duke reaguar ndaj një të riu duke u ankuar për adoleshentë të mbingarkuar. Kjo përgjigje marramendëse e ‘OK Boomer’, e përdorur për të mbyllur të ashtuquajturën gjeneratë Baby Boomer, u përdor gjithashtu nga Netflix në një nga postimet

një kolegu të vjetër. Kjo frazë duket se ka marrë popullaritet edhe më gjerë. Në heshtje ka zbritur edhe në Shqipëri. Në fakt popullariteti i menjëhershëm i frazës sinjalizon se si janë bërë ndarjet e normalizuara gjeneruese. Gjithmonë ka pasur tensione midis brezave të rinj dhe të moshuar, por kurrë më parë nuk ka pasur kaq shumë tentativa të të rinjve që denigrojnë prindërit e tyre. Në vend se të rebelohen kundër botës së vjetër dhe të angazhohen për të ndryshuar botën, fenomeni “OK Boomer” tregon sesi të rinjtë s’duan të bashkëveprojnë me gjeneratat e vjetra, në vend të kësaj preferojnë ngritjet e një personi fëmijërisht të qulltë, ose të përhumbur keq në ëndërrat e tij. Në botë kjo ndoshta erdhi më e theksuar nga vala e interesit për rebelimin e Greta Thunberg dhe panikun e klimës-urgjencës. Nga Thunberg duke u emëruar personi i vitit, pasi fajësoi gjeneratat e vjetra për vjedhjen e “ëndrrave të mia dhe fëmijërinë time” deri në mendimin e vullshëm të

shpallur se “të rriturit duhet të japin llogari para të rinjve”, aktivizmi i klimës nuk është se duket shumë i dashuruar me realitetet shqiptare. Në vend që të parashtronte pyetje se cilat ndryshime politike mund të bëhen për të ndihmuar realitetin dhe, më e rëndësishmja, njerëzit që jetojnë më të, ky lloj ismi është drejtuar drejt një festimi kulturor të rinisë. Të rriturit me pak peshë u kanë dorëzuar të gjitha autoritetet morale nxënësve të shkollës. Kjo lloj izme me fytyrën e të rinjve, e përdorur nga politikanë dhe aktivistë nuk bën që të rinjtë të mos e meritojnë termin që favorizojnë. Por, politikanët, sidomos ata në Shqipëri, e shohin gjeneratën e re si një ushtri skenike për qëllimet e tyre të preferuara. A nuk ndodh kjo thujse në të gjitha fushatat elektorale në Shqipëri, kur për të ekranizuar fjalimet e liderëve përdoren 16-vjeçarët, sikurse ndodhi edhe në zgjedhjet e fundit. Kjo nuk ka asnjë lidhje me vlerësimin e partive për angazhimin politik të adoleshentëve. Jo, partitë mbështesin votat për adoleshentët thjesht, sepse votimi aktual sugjeron që të rinjtë janë më të prirur të mbështesin mendimin se “Të vjetrit duhen mënjeluar?!”. Ata që festojnë kultin e rinisë, në fakt po zhgënjajnë izmin në fjalë me shpresën se ai do të shërbejë për projektet e tyre politike. Faktet janë reale. Të rinjtë shqiptarë përditë e më shumë po braktisin politikat dhe vendin. Ndryshe nga periudhat e mëparshme historike të konfliktit gjenerativ, brezat e vjetër nuk po luftojnë të kthehen prapa. Në fakt, si mjaft politikanë të tjerë me profil të lartë, shumë prej tyre janë të gatshëm të sakrifikojnë gjeneratën e tyre për të qetësuar Gjeneratën që ushqehet nga Fenomeni Greta Thunberg, që në veçanti, ilustron qartë, se si është bërë autoriteti i dobët i të rriturve.

ARSYET E FITORES SË BORIS JOHNSON NGA KËNDVËSHTRIMI I NJË SHQIPTARI LABURIST

Nga Lavdrim Krashi

Me 12 Dhjetor u mbajtën zgjedhjet e parakohshme parlamentare në Mbretërinë e Bashkuar, të tretat në katër vitet e fundit. Ndërkohë që humbja ishte deri diku e parashikuar, thellësia e saj erdhi si një shok. Ajo ishte më e madhja qysh prej viteve 30' për Partinë Laburiste. Kjo periudhë duhet të jetë një kohë reflektimi për partinë Laburiste mbi arsyet e humbjes dhe rrugës së gjatë drejt zgjidhjes. Suksesi elektoral i konservatorëve erdhi për disa arsye. Të bashkuar përballë opozitës së ndarë, me kalanë prej rëre të partisë Brexit që unifikoi votën e tyre, me një media kryesisht të djathtë për të përçar mesazhin e tyre, por mbi të gjitha kundër Xheremi Korbin, një "lideri" që nuk mundi të udhëheq laburistët. Pyetjes pse e urreni kaq shumë Korbin, elektorati përgjigjej thjesht "nuk na pëlqen". Ndoshta ishte anti-semitizmi i paluftuar apo i nxitur brenda radhëve të partisë, politika për Brexit, çeshtje të sigurisë kombëtare apo diçka e vakët në rrafshin personal. Sidoqoftë ai shihej më shumë si një pengesë në arritjen e një suksesi se sa një aset në zgjedhje. Në të vërtetë, përkrah mesazhit të Brexit, frika e Korbin si KM i ardhshëm ishte mesazhi tjetër qendror i fushatës së konservatorëve. Ndonëse elektorati ishin të pakënaqur me Brexit dhe Xhonson, kishin një frikë më të madhe - Korbin! Konservatorët shtuan pak vota krahasuar me zgjedhjet e mëparshme; laburistët humbën miliona. Kjo ishte një fitore e ndërtuar mbi kolapsin e opozitës. Laburistët duhet të kishin më shumë se një parandjenjë përtej parashikimit të sondazheve për një humbje sepse u fokusuan në programin zgjedhor (manifestin) dhe aspak leadershipin e partisë. Tragjedia e

Korbinizmit është se pa Korbin, laburistët nuk mund të kishin këtë program ambicioz por me të si lider nuk mund të fitonin zgjedhjet për të implementuar programin e shpresës. Partia Laburiste nuk e ka pasur asnjëherë të lehtë të bindë elektoratin si alternative e besueshme veçanërisht në ekonomi dhe çeshtje të sigurisë kombëtare. Kjo është krejt e padrejtë, për fat të keq nuk është fenomen i të tashmes. Sfidat e saj themelore, veçanërisht kur vjen me një program radikal, është të ketë një lider të besueshëm si KM i ardhshëm. Udhëheqës si Toni Bler ja kanë dalë, të tjerë janë përpjekur por kanë dështuar; Korbin as nuk e mori mundimin të ishte i besueshëm dhe kredibël nga shumica e elektoratit. Sjellja e tij në fushatë u fokusua në vlerat "morale" personale dhe nuk i kushtoi aspak rëndësi elektoratit të pavendosur, që është në fakt fushëbeteja e politikës reale. Korbin nuk arriti të dalë nga pozicioni i tij prej rebeli në karrierën si deputet për 30 e më shumë vite. Ai ka votuar 533 herë kundër ligjeve të qeverive laburiste gjatë viteve 1997-2010 në parlament, një record që ja kalon edhe pjesës më të madhe të deputetëve konservator të opozitës. Ai mendonte se NATO është më "e frikshme" se Putin, se anti-semitizmi është një keqkuptim etj. Fitorja surprizë dhe ardhja e Korbin në krye të laburistëve në 2015, kërkonte që ai duhet të ndryshonte, të kishte një fillim të ri si lider. Kjo nuk ndodhi dhe në vend që ta zgjeronte apelin e partisë laburiste për një elektorat shumëngjyrësh ai e rrethoi veten me fanatik dhe ekstremist të majtë duke bërë përpjekjet maksimale për marrë kontrollin e partisë nga centristët e Bler. Arritjet e hershme të Korbin, sidomos rritja e anëtarësisë së partisë, ngjallja e interesit në politikë tek të rinjtë apo ngjallja e imagjinatës së

politikave radikale u zbehën ndjeshëm pas zgjedhjeve të 2017. Dorëheqja e tij pas humbjes në 2017 do ta kishte ndihmuar ndjeshëm partinë laburiste dhe vet Korbin. Ai u soll si fitues kur në të vërtetë i kishte humbur këto zgjedhje, ndonëse laburistët kishin marrë më shumë vota dhe deputet se në zgjedhjet e 2015. Për sa i takon Brexit, Korbin ishte personi i gabuar në vendin e gabuar. Me pikëpamje euroskeptike përgjatë gjithë jetës së tij politike por që u detytua të mbështeste një referendum të dytë. Në proces, ai humbi besimin e atyre që mbështesnin qëndrimin në BE ndërkohë të tjerët nuk e donin për arsye të tjera. Dobësia e Korbin në shumë plane e bëri atë një objekt politik të lehtë për tu sulmuar, shpesh me baza të pavërteta, gënjeshtër. Konservatorët kanë provuar të atakojnë edhe lider të mëparshëm laburist duke i etiketuar si marksist, por kanë dështuar ndërkohë që ja dolën me Korbin. Ai ishte impresionues kur fliste me njerëz që mendonin njesoj por me skpetikët ndaj ideve të tij paraqitej "i ofenduar" nga "paafhtësia" e tyre për të kuptuar se sa njeri i mirë dhe parimor ishte ai vet. Konservatorët e drejtuar nga Xhonson nuk e merituan fitoren në këto zgjedhje. Pas 9 vitesh në pushtet, një fushatë

të bazuar në gënjeshtër, ksenofobi dhe politika të dobëta dhe me iluzionin e një Brexit të lehtë për tu arritur ata fituan një mandat tjetër. Rruga e rikthimit për laburistët nuk është pashpresë. Partia Konservatore nuk është aq dominuese sa sugjerojnë numrat në parlament. Ajo nuk ka ide qeverisëse përtej "të realizojmë largimin nga BE", një projekt që i ka ardhur në majë të hundës shumë njerëzve dhe që do të jetë i vështirë gjithsesi. Një faktor favorizues për laburistët është demografia e votuesve. Ndarja e votave nuk përcaktohet nga klasa, as nga qëndrimi në lidhje me largimin ose jo nga BE por mosha e votuesve. Sikur të ishin zgjedhjet në dorën e të rinjve (deri në 35 vjeç), laburistët do të kishin shumicën. Ndërkohë që konservatorët e kanë bazën për votat e tyre ndër më të moshuarit. Nga këndvështrimi shqiptaro-britanik, laburistët mbeten të dashur për mbështetjen që i kanë dhënë çeshtjes Shqiptare në Ballkan dhe atyre që kanë gjetur strehë në Mbretërinë e Bashkuar. KM laburist, Toni Bler udhëhoqi fushatën kundër genocidit serb mbi shqiptarët autokton në Kosovë. Ai është një hero për shqiptarët. Laburistët ja kanë dalë në të shkuarën. Miliona njerëz presin që kjo të ndodh sa më shpejt.

Gezuar Vitin e Ri 2020!

HILAL FOOD CENTRE
International Food Centre

318-324 Kilburn High Road, London, NW6 2QN
Tel: 020 7372 1059

**DAILY FRESH HALAL MEAT
AND FRUIT & VEG**

**VEAL
SPECIAL
OFFER**

